

Queeste

Schoolkrant Steinerschool Antwerpen

KERST 2010

de sleutel tot een evenwichtig leven

www.yogaform.be

Yoga Form organiseert yoga- en meditatielessen voor
- jonge kinderen
- tieners
- volwassenen

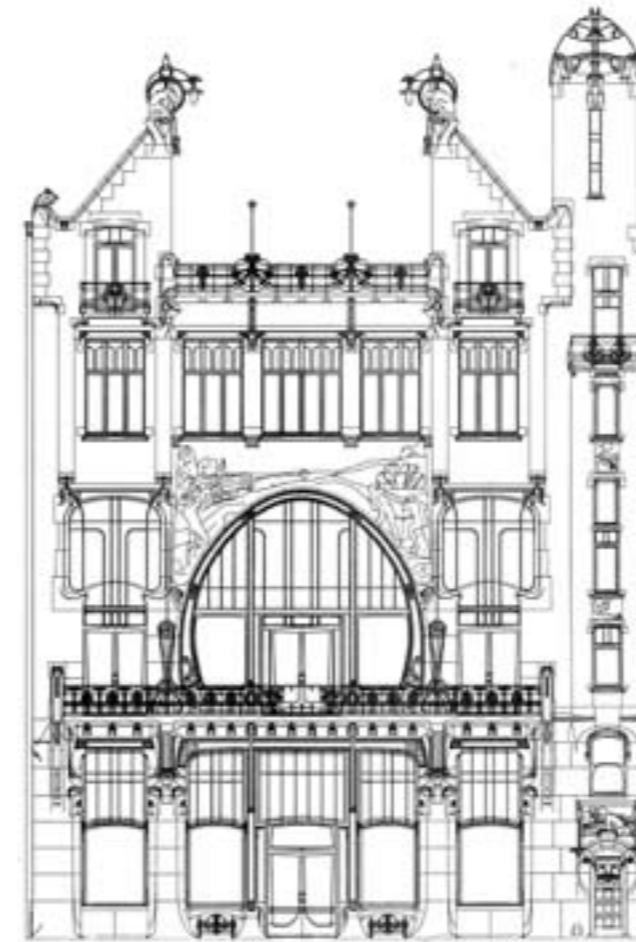
Yoga Form organiseert eveneens evenementen en trainingen met nationale en internationale leraars.

Kom en ervaar de kracht van yoga voor het omgaan met dagelijkse stress en vind een evenwichtig leven.

Pierebeekstraat 13A - Wilrijk (Antwerpen)
T: +32 494 66 45 26 - www.yogaform.be - info@yogaform.be

INHOUD

Oud-leerlingen	5
Hoe Steiner is onze steinerschool?	6-7
De eerste klas op de boerderij	8-9
Maak kennis met ...	10-12
Het Romefest	13
Raad van bestuur	14-15
Leerlingenraad	15
Het huishoudboekje van onze school	16
VSK	17
Breien met juf letje	17
Ouderraad	18
Wie is wie: de oplossing!	19
Satanspijn	19
Het concert	20-21
Heemkunde in de tweede klas	22-23
Kerstkaarten in de zesde klas	25
Muziek in de wijk door de vijfde klas	26-27
Maarten en WOW	28-29
Thema: licht en warmte	31-53
Frans in het middelbaar	54

COLOFON

De Queeste is het berichtenblad van de Steinerschool Antwerpen, Volkstraat 40, 2000 Antwerpen.

De redactieraad van deze Queeste was samengesteld uit Sarah Cayrafourcq, Ilse Ceulemans, Yolanda Habraken, Joke Jacobs, Annemie Morbee, Lut Van Daele, Petra Van Rompaey
Layout: Lindsay Geens

De keuze van de artikels gebeurt vanuit de relatieve autonomie van de redactieraad. Meninge n of standpunten die verkondigd worden in de bijdragen lopen niet noodzakelijk parallel met de visie van het schoolbestuur, het pedagogisch college of de redactie zelf, maar blijven voor rekening van de auteur.

Werkten extra mee aan dit nummer: Patricia Roux, juf Annemie, Elisa, Philippe Bernaerts, Joost Germis, Timur, Liesbet, Heide, Tsjébbe, Luc, Jan Melaerts, meester Cassiers, juf Marlies, juf Lies, Els Depuydt, Rafael, Manon, Sander, Thamy, Francesca, Rozemarijn, Paul, Marie, Bieke, Laetitia, Anneleen Schrevens, Ona, Erika Lammens, Chloë, Koen de Ceuleneer, Wilbert Lambrechts, Kes, Kristien Hermans, Marie Bollansée, Ural, Lisa, juf Titia, Floor, Jacob, Amorion, juf Mirjam, Kobe, Enya, Maxine en Ellemijn, Ward, Marylin.

ABONNEES

Een abonnement op DQ kost 25 euro per jaar (vier edities, inclusief verzendingskosten). Overschrijven op rekeningnummer 001-0786770-79 van vzw Driesprong met vermelding: Abonnement DQ + naam

EI KWIJT?

Wie zijn ei kwijt wil, maar hiervoor geen plek vindt, kan wellicht in De Queeste terecht.

Gedachten, gedichten, ideeën, overwegingen ... van leerkrachten, ouders én kinderen.

Mailen naar Annemie Morbee: annemie@deformulering.be

TOYS 4 STARS

SpeelGoed
KRONENBURGSTRAAT 8-10
2000 ANTWERPEN
03/290 87 81

Een greep uit onze merken:
Haba, Djeco, Caran d'Ache, 4M, Vilac, Brio, Corolle, Plan Toys, Steiff, Sigikids,
Clavis, Castermans, Gallimard Jeunesse, Usborne, Lamazze, Rubbabu ...
en zoveel meer.

Julija's shop
100% handmade

wol, stof, knopen, lintjes, parels, brei- en naaipatronen...

Nationalestraat 118
2000 Antwerpen
03/298.91.70

Openingsuren:
ma 13u - 18u
di tem za 10u - 18u

www.julijasshop.blogspot.com
Julija@telenet.be

PRINT SHOP

VLEMINCKSTRAAT 13
2000 ANTWERPEN
(bij groenplaats
naast Dille & Kamille)

Tel.: 03/ 232.56.37 • www.printshop.be

kopie en prints
kleur en zwart-wit
tot 300gr karton

inbinden
plastificeren
digitaal drukwerk
posters

bedrukken
van T-shirts
vanaf 1 ex.

UW CREATIEF KLEURKOPIE CENTER

ORANTE

Beeldhouwersstraat 46, 2000 Antwerpen

Schilder, beeldhouw en
boetseer op je eigen niveau
en tempo, met individuele
begeleiding.

maandag / zaterdag van 10.00 – 12.00 uur
Gwenny Lotens, kunstzinnig therapeute,
afgestudeerd aan De Wervel te Zeist,
en de Hogeschool Leiden, NL.

**Individuele
kunstzinnige therapie**

03 237 19 90 – 0476 66 96 27
gwendolina.lotens@telenet.be
meer info : www.orante.be

Oud-leerlingen

Als moeder van een pas afgestudeerde twaalfdeklasser en een huidige twaalfdeklasser boeit het me natuurlijk om na te gaan wat men zoal gaat studeren na de steinerschool en hoe het de oud-leerlingen vergaat. Graag wil ik voor de Queeste mijn zoektocht starten bij de best bereikbare groep: de twaalfdeklassers van vorig schooljaar.

Hoe vergaat het de twaalfdeklassers van vorig jaar?

Plaats van onderzoek: mijn eigen woonkamer. Het is eind november en Emma geeft samen met Elias een feestje om hun verjaardag te vieren. Heel de 'oude' klas is uitgenodigd samen met nog twee klasgenoten uit de lagere school, drie klasgenoten die in de loop van het middelbaar de school verlieten en enkele andere vrienden.

Het feest begint, één na één sijpelt het jeugdig volkje binnen. Na een uurtje is het al duidelijk: iedereen is gekomen, het is een blij weerzien, enkel Matthijs Vanstaen die wegging na de 10e laat weten dat hij spijtig genoeg niet kan komen en Marie zit in Kenia, een beetje ver om naar een feestje te komen. Ze zetten zich gezellig in kringetjes en praten er op los: over de eerste ervaringen buiten de steinerschool, de positieve keuzes die ze maakten, de twijfels, over de grote hoop leerstof... maar het klinkt allemaal erg oké. Het is een blij weerzien.

Nazaré en Idris, die na de zesde klas voor het andere onderwijs kozen, verrassen me nog het meest. Elk op hun manier zeggen ze me hoe spijtig ze het vinden dat ze niet gebleven zijn. Hoe louter kennisgericht hun opleiding was en hoe anders de mentaliteit.

Hieronder geef ik een lijstje van de studies of activiteiten die de twaalfdeklassers zijn begonnen.

- Tosca:** kunstwetenschappen, KUL
- Hanne:** sociologie, UA
- Vigdis:** regentaat Muzikale Opvoeding/podiumkunstvorming, Artesis Hogeschool in A'pen
- Elias:** filmschool, Narafi in Brussel
- Kilian:** productontwikkeling, Artesis Hogeschool in A'pen
- Bas:** mode, Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Gent
- Nadia:** kunstwetenschappen, Ugent
- Arno:** productdesign in Genk
- Jef:** fysica, UA

- Matthijs:** communicatie- en mediamaanagement in Rotterdam
- Arne:** journalistiek, Plantijn Hogeschool in A'pen
- Arthur:** vrije student biomedische wetenschappen voordat hij in januari naar Costa Rica vertrekt met AFS
- Marie:** werkt voor één jaar in een project in Kenia
- Olivia:** voeding- en dieetkunde in het Frans in Woluwe
- Emma:** taal- en letterkunde, NL – Engels, UA
- Yirka:** sabbatjaar; reisde al naar Italië en vertrekt in januari naar India.

Langs deze weg wens ik alle studenten succes toe bij de eerste examens.

Wordt vervolgd.

Lut Van Daele

De Kraamvogel
Centrum voor Kraamzorg
Consultatieruimte
Cursuscentrum • Info-winkel

Volkstraat 7 • 2000 Antwerpen
tel/fax 03 238 11 00
kraamvogel@skynet.be • www.kraamvogel.be

Hoe 'Steiner' is onze steinerschool?

Door het lesgeven in de steinerschool, de ervaring met mijn eigen kinderen op deze school, door het al enkele jaren titularis-zijn van verschillende klassen, gesprekken met ouders en vragen die er vanuit die ouders komen, stel ik me regelmatig vragen over wat de steinerpedagogie nu precies is, hoe 'Steiner' we nog zijn en hoeveel 'gewone' school. De idee 'Rudolf Steiner-school' is niet formaliseerbaar. Er kunnen tal van kenmerken worden opgesomd, maar hoeveel men er ook opsomt, nooit zal de som van alle kenmerken de essentie zelf weergeven. Net zoals een mens niet de som is van zijn waarneembare kenmerken. De inhoud toont zich in de vorm maar is niet de vorm. Doordat we gesubsidieerd zijn, moeten we bovendien ook rekening houden met de regels van de buitenwereld, de leerplannen, de eindtermen en de inspectie. In welke mate beïnvloeden deze opgelegde regels onze pedagogie, hoe komen ze er in tussen en doen ze dat ook?

Bovenstaande vragen betreffen de school in haar algemeenheid, andere specifiekere vragen staan daarnaast, zoals de geijkte vraag: kan iemand die uit de steinerschool komt eigenlijk wel naar de universiteit, leren onze kinderen genoeg en vooral snel genoeg? Je kan daar natuurlijk genoeg andere vragen tegenover plaatsen: moet mijn kind per definitie naar de universiteit, moeten we allemaal aan het tempo van onze tijd en maatschappij voldoen? Zijn de grote niveaoverschillen tussen onze kinderen geen onoverkomelijk probleem? Om al die verschillende vragen te beantwoorden, is het natuurlijk in de eerste plaats aangewezen om een goed beeld te hebben van wat onze pedagogie inhoudt, te beginnen bij de ontwikkelingsfasen van het kind.

Uitnodiging tot gedachtenwisseling

Ik wil hier zeker geen lezing houden over het antroposofisch mensbeeld, ik wil zelfs niet pretenderen dat ik dat zou kunnen, daar zal ik nog veel ouder en wijzer voor moeten worden. Mijn bedoeling is eerder om een discussie of uitwisseling van gedachten mogelijk te maken. Om boven- en onderstaande gedachten weer te geven, gebruikte ik oude Queesten (1992), een boek van Bernard Lievegoed, Ontwikkelingsfasen van het kind (Christofoor) en Praktijk

van het lesgeven (Vrij Geestesleven) van Rudolf Steiner. Mijn korte bijdrage is zeker geen uitgebreid en allesomvattend antwoord, het kan misschien eerder gezien worden als een gedachtestreep. Steiner zelf zei ooit: "Neem niets van wat ik zeg of schrijf als enige waarheid, denk er zelf over na."

De kracht van de tijd

Laat mij als aanzet voor een eventuele gedachteswisseling proberen om een antwoord te formuleren op die specifieke vraag naar het tempo van het leren in onze school. Regelmatig ziet men dat bij een vroege verstandelijke rijping de emotionele ontwikkeling anders verloopt. De oude wijsheid dat 'alles zijn tijd moet hebben' is voor de pedagogie nog steeds een gulden regel. Men ziet vaak dat buitengewoon hoogontwikkelde individuen, die belangrijke dingen aan de mensheid hebben geschonken, in hun kinderjaren geen enkele haast met hun ontwikkeling hebben gemaakt. Zij bleven in het veilige kind-zijn en achteraf kan men concluderen, dat zij daardoor voor veel behoed zijn en dat hun laat ontwaakte persoonlijkheid daardoor een bijzondere gaafheid en eigenheid behouden heeft. Ook bij degenen die later een bijzonder sterk wilsleven vertonen, bij typische daadmensen ziet men vaak dat de belangstelling voor het intellectuele laat ontwaakt. Men heeft de indruk dat er krachten gespaard worden, om deze later des te sterker te kunnen ontplooiën.

Soms is te vroeg gewoon te vroeg

Daartegenover kan men kinderen noemen die met een bijzondere wakkerheid in het leven staan, die de neiging hebben vroeger in de volgende metamorfose over te gaan. Het zijn de kinderen die alles zien wat er gebeurt en alles begrijpen wat er om hen heen voorvalt. Zij komen thuis met prachtige uiterlijke resultaten. Als men zou kunnen zien wat er in zo'n kind omgaat,

zou men kunnen bemerken dat veel dingen, waar een ander kind langs heen droomt, deze kinderen al veel jonger opmerken. Zij krijgen zo vermoedelijk veel te veel te dragen en de conflicten in hun kinderziel kunnen zwaar zijn, omdat zij de problemen waarvan zij zich bewust zijn geworden, nog niet kunnen verwerken. Veel ouders en helaas ook onderwijsvormen bieden de kinderen te vroeg of enkel op een intellectuele wijze leerstof aan. Natuurlijk is het ook niet aan te raden om een bepaalde tijd waarin iets geleerd moest worden, voorbij te laten gaan. Wordt een bepaalde ontwikkelingstijd verzuimd, dan kan hetzelfde later niet meer zo gemakkelijk en goed aangeleerd worden. Het gevaar dat school en milieu te vroeg metamorfosen oproepen, is tegenwoordig echter heel groot. De vervroeging kan zelfs op de lichamelijke ontwikkeling terugslaan. Het biologische evenwicht wordt verbroken en kan groei-, eet- of slaapstoornissen oproepen.

Leren is verbinden met zichzelf

Niet alleen het juiste tijdstip, maar ook de juiste weg vinden is belangrijk. De juiste weg zou daarbij deze kunnen zijn: eerst iets levend voor het kind plaatsen, zo levend dat het dit kan opnemen in zijn denkbeeldenwereld, zodat het er zich in zijn ik mee kan verbinden. Zo wordt het 'geleerde' een persoonlijke ervaring van het kind, iets waarmee het een eigen relatie heeft gekregen. Daarna kan men door oefening de zaak tot een automatisch gehanteerde vaardigheid maken. Eén van de meest sprekende voorbeelden hiervoor is het leren lezen en schrijven. Belangrijk is dat het kind het schrijven zo leert dat zijn gehele persoonlijkheid wordt aangesproken. Men kan dit o.a. bereiken door elke letter vanuit een bepaald beeld te laten ontstaan, bijvoorbeeld de B uit een beer die tegen een boom opklimt om de honing uit een bijennest te likken. Na het verhaal en de beelden eruit intensief te hebben beleefd, wordt de beer getekend en geschilderd. Later

wordt onthuld dat deze beer door de mensen B wordt genoemd. De B mag in de beleving van het kind nog maandenlang de berenletter blijven en tijdens het oefenen van de B geraakt het kind telkens weer vervuld van het verhaal en de beelden die het daaruit vormde. Voor de wakkere kinderen is het goed om juist deze kwaliteit te voeden, voor de dromerige kinderen kan het nodig zijn om de sfeer van het letterbeeld letterlijk los te koppelen van de klank van de letter. Maar in beide gevallen blijft de beeldbeleving bij een letter een oerkracht. Het innerlijk leven van het kind verdort niet, maar bloeit op en vormt de levende grondslag voor een gezond zielenleven van de volwassene. In de diepte leren schrijven kost op deze manier zeker meer tijd dan bij methoden die er meer op gericht zijn snel vaardigheden aan te leren, maar op de 'langzame' manier ontstaat de uiterlijke vaardigheid immers ook en tegelijkertijd wordt het innerlijk leven verrijkt. Is het nu werkelijk nodig dat een kind na twee à drie maanden in de eerste klas al kan schrijven? Is er iets op tegen dat het dit pas op het einde van het schooljaar kan, als het daarmee andere krachten heeft gewonnen? Als het kind dit aan het einde van het eerste jaar kan, heeft het nog vijf jaar de tijd om te oefenen.

Wat over het schrijven gezegd werd, geldt voor alle leervakken, ook in de bovenbouw (dit gebeurt natuurlijk op totaal andere manieren omdat de kinderen zich daar in een andere ontwikkelingsfasen bevinden), maar ten eerste wil ik me niet te veel op het vakgebied van andere mensen begeven en bovendien is deze tekst als 'teaser' meer dan genoeg. Volledig in lijn met wat ik hier schreef, kunnen we dat verder doortrekken naar 'hoe bereiden we onze kinderen voor op de examens' en of onze kinderen de overstap naar een 'regulier' middelbaar aankunnen na de lagere steinerschool (iets wat ik mij als bovenbouwleerkracht uiteraard liever niet afvraag). Maar dat is voer voor een ander artikel.

Het gevaar dat school en milieu te vroeg metamorfosen oproepen, is tegenwoordig heel groot.

De eerste klas op de boerderij

De eerste klas ging op stap naar de boerderij. In de ijzige koude, met temperaturen rond het vriespunt, vertrokken de kinderen richting Ranst. Middenin het platteland stopten de wagens en we stapten op een erf waar de regen nog zijn sporen achterliet.

Appels plukken, het land bemesten en op het einde van de ochtend ons lichaam verwarmen met zelfgemaakte soep met zelfgeogste groenten uit de moestuin, waren voor de pupillen van de eerste klas een hele belevenis.

Enmaal terug op school - na een goede nachtrust - kreeg deze fantastische uitstap ook in een taalles gestalte

Dank aan boerin Bernadette! En tot in de lente!

De leerlingen van de eerste klas
Juf Annemie

Fotografen: mama van Simon, mama van Jay

Maak kennis met ... de ploeg van de Queeste

Ik ben de mama van Marieke (vijfde klas) en Quinten (derde klas).

Ik werk drie dagen per week als eindredacteur op de redactie van Libelle en de rest van de week probeer ik de 'levenskunst' te beoefenen in elke zin van het woord: een warm nest scheppen voor mijn kindjes en lieve man, lekker koken en dan vooral naar verhalen luisteren en verhalen vertellen. Want als je een goed verhaal maakt van wat je hebt meegemaakt, krijgt het allemaal meer betekenis. Ook als die belevenis minder leuk was: dan heb je – als het een beetje meezit – een grappig verhaal.

Natuurlijk ben ik het groepje van de Queeste gaan versterken omdat ik ook heel benieuwd ben naar de verhalen die in en om de school ontstaan. En die zal ik de komende tijd graag met jullie delen.

Mijn lichtpuntje is: 's ochtends, als het nu nog winters donker is, hand in hand met mijn kinderen naar school wandelen en luisteren naar wat ze die nacht gedroomd hebben. Die hele intieme, zachte kinderwereld, doorspekt met die rare, gekke details die eigen zijn aan dromen ... geen enkel waargebeurd verhaal kan daar tegenop.

Ilse Ceulemans

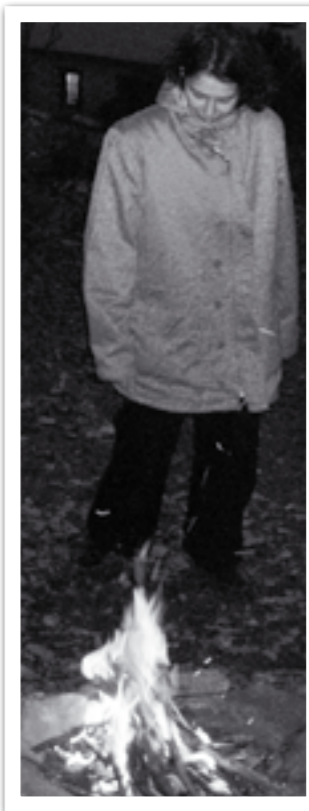
Ik schrijf al enkele jaren voor de Queeste.

Ik ben mama van twee kinderen in de lagere school. Mijn dochter Mair zit in de vierde klas en mijn zoon Lander in de eerste klas.

Ik heb de school leren kennen als juf van de lagere school. Momenteel ben ik werkzaam als GON-begeleidster, verbonden aan de Parcivalschool.

Werken en leven met kinderen is elke dag 'licht' krijgen. Natuurlijk kunnen wij hen nog veel leren, maar de ruimte die bij jezelf vrijkomt als je hen toestaat van hen te mogen leren, is voor mij een onuitputtelijke bron.

Mijn lichtpunt is elke nieuwe dag (ook al ben ik 's morgens niet op mijn best ...) Ik probeer me op (een voor mij) zuivere manier te verbinden met de wereld rondom mij. Dat is ook een van de redenen waarom ik voor de Queeste schrijf. En dan overvallen 'die' momenten me steeds opnieuw ...

Yolanda Habraken

Ik ben mama van Amapola (eerste klas).

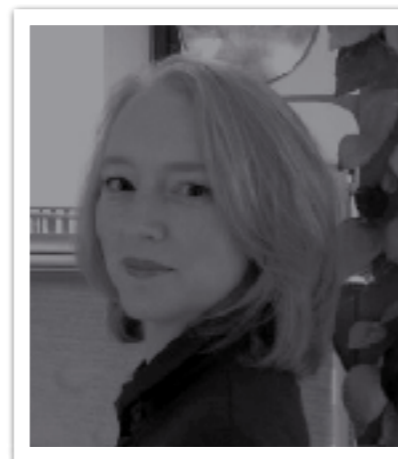
Ik ben een psychoanalytische consultant in een organisatie. Ik help organisaties om onbewuste problemen op te lossen op het vlak van strategie, groepsdynamica en veranderingsmanagement.

Ik ben gepassioneerd door kinderboeken, en vooral door hun verlichte en verlichtende helden (zoals Alice in Wonderland, Pippi Langkous en Lyra Belacqua).

Ik hou van slow food, bluegrassmuziek, zuidse zonsopgang, de geur van oranjebloesem, en het geluid van verse krakende sneeuw onder je voeten.

Het is voor het eerst dat ik aan dit Queeste-groepje deelneem.

Het thema 'licht' van deze Queeste spreekt me enorm aan omdat het alle zaken tevoorschijn roept die waarde geven aan het leven: warmte, groei, ontdekking en begrip.

Het lichtpuntje in mijn leven is te zien hoe Amapola uitgroeit tot wie ze is.

Sarah Cayrafourcq

Als vrouw van Bert Willems, leraar geschiedenis en aanverwanten in de bovenbouw, ben ik nu zo ongeveer 23 jaar verbonden met de school. Voor de zevende klas ben ik vertegenwoordiger in de ouderaad. De Queesteredactie wil ik graag versterken als laatste lezer en met een rubriekje

over de oud-leerlingen. Zelf ben ik ook leerkracht geschiedenis en esthetica op een katholieke school in de Kempen. Zo is het altijd boeiend om de klaspraktijk te vergelijken en interessante aspecten uit beide systemen te verenigen.

Als moeder van Emma (vorig jaar twaalfde klas), Lisa (nu twaalfde klas) en Jakob (zevende klas) ben ik erg blij met de evolutie die mijn kinderen doorma(a)k(t) en in de kleuter-, lagere en middelbare school.

Het is zo fijn dat alle talenten worden aangesproken en ontwikkeld. Zo haal ik dikwijls mijn 'gestolen geluk' in onze traphal, wanneer er een van de dochters de ruimte vult met gezang. De vijf minuten luisteren zijn dan een echt lichtpunt voor die dag. Of als mijn filosofische zoon zijn gedachten met me deelt.

Lut Van Daele

Toen wij 4 jaar geleden naar Antwerpen verhuisden en mijn kinderen (Neil zevende klas, Maye vierde klas) het schooljaar goed en wel gestart waren, vroeg iemand me of ik de toenmalige redactie van de Queeste wou vervoegen. Ze sprak de legendarische woorden: "Kom mee, wij zijn een zotte bende tezamen. Het is heel plezant." Ondertussen zijn we nog met zijn tweeën van die zotte bende van toen. Doorheen de jaren was de redactie van de Queeste soms dunbevolkt, maar nu zijn we terug met een goeie groep en het ziet er naar uit dat we een dynamisch jaar tegemoet gaan. Ik heb verschillende taken bij de Queeste op mij genomen: ik schreef enkele keren het titelblad, besprak kinder- en jeugdboeken, schreef al eens een artikel (o.a. over luchtzuiverende planten) ... Het meeste plezier beleef ik aan het samen zitten met de andere Queeste-ouders om samen met hen na te denken over het thema. Voor de Queeste er komt, overlopen we wat er in de afgelopen periode allemaal gebeurd is op school en daar krijg ik zo'n warm gevoel van. Al die leuke initi-

atieven, al die constructieve inspanningen van de leerkrachten en de kinderen, daar kan ik echt van genieten. Dat is dus meteen een lichtpunt voor mij.

Ik hou van lichtpunten: een voorbijganger die warm naar me glimlacht, een buschauffeur die nog even wacht op een aansnellende student ... Maar ook iets moois dat mijn blikveld kruist: een lichtweerkaatsing, of een mooie horizon wanneer we naar school fietsen, of zoals vandaag de verstilde sneeuw op de takken van de bomen. De gezichtjes van mijn kinderen zijn ook lichtpunten voor me. Ik kan genieten hoe Maye zich inzet als ze geconcentreerd muziek oefent. Of Neil die grapjes vertelt of honderduit vertelt. Er zijn in feite zoveel lichtpunten! Alleen sta ik er de ene dag meer open voor dan de andere. En dat is natuurlijk de kunst: me ervoor openstellen. Ik werk als moreel consulent voor de Unie Vrijzinnige Verenigingen. Daar begeleid ik mensen in hun zoektocht naar zingeving in hun leven. Of ik doe uitvaartplechtigheden of een huwelijksplechtig-

Maar het lichtpunt van het jaar is zonder twijfel het kerstspel. Na de geboorte van Emma waren de liedjes van het kerstspel hét middel om onze wenende boreling te troosten. Haar vader stapte uren met haar in zijn armen, al repeterend en zingend het hele huis door. In de kleuter-tijd kwamen de enthousiaste verhalen over het ezel-zijn of Maria. In de lagere school de verbazing over juf of meester als waardin of herder. In de bovenbouw werd er vooral veel geoefend in het orkest en bleef zo de verbinding sterk. Maar voor mij zijn elk jaar opnieuw de eerste tonen van het orkest genoeg om alle vermoeidheid van een examenperiode weg te spoelen en ruimte te creëren voor het licht van Kerstmis.

heid. Ook mag ik van mijn werkgever nadenken over het humanisme. Bijvoorbeeld: wat kan het humanisme betekenen op ecologisch vlak? Ik voel me vaak vereerd om met zoveel zinvol bezig te mogen zijn, al kan er soms teveel op mijn bordje terecht komen en dan is mijn balans wel eens zoek. Maar de lichtpuntjes in mijn leven blijf ik koesteren.

Joke Jacobs

Mijn dochter Zoë zit in de elfde klas. Dat betekent dat ik volgend jaar mijn laatste jaar aan de Queeste zal werken. Dat komt goed uit, want na vier jaar is het tijd voor nieuw bloed.

Ik ben de coördinator van de Queeste: ik roep iedereen samen als er een volgende Queeste in zicht is, en dan bepalen we de inhoud. Daarop volgt een periode van stilte

... een week vòòr alles moet binnen zijn, voel ik het al wat kriebelen, want natuurlijk heb ik dan nog O teksten gekregen! Langzamerhand begin ik op wat schouders te tikken en aan bellen te hangen. Soms verschijn ik op school en krijg ik verschrikte gezichten te zien en fronsen in voorhoofden: 'Moest ik iets doen voor de Queeste? Oei, moet dat al af?'. Ik ben heel goed in mensen 'afjagen': dat is geen leuke job, maar als ik dan die Queestes ga afhalen bij het copycenter, ben ik iedere keer trots dat we erin geslaagd zijn. Maar alvorens de Queeste gedrukt is, komt na mijn job het echte werk: alle teksten en foto's in een aantrekkelijke vorm gieten zodat iedereen onmiddellijk zin heeft om te beginnen lezen.

Ik wou hier ook nog even Petra Sorge bedanken die de huidige

Annemie Morbee

Queeste-vorm bedacht heeft en er zo'n pareltje van gemaakt heeft. Ze werd dit jaar opgevolgd door Lindsay, die er onmiddellijk invloeg en het schitterend heeft overgenomen.

Ik werk als zelfstandige. Ik schrijf, corrigeer, herschrijf allerlei zaken: artikels, boeken, foldertjes, schoolkranten ;-)

Ik werk thuis, daardoor ben ik wat meer baas over mijn tijd. En kan ik in Queeste-tijden een tandje bijsteken.

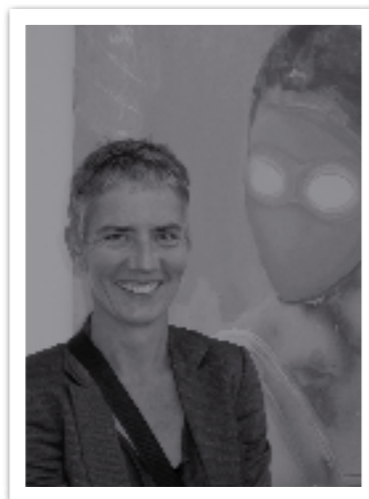
Een greep uit mijn lichtpunten:

- een maand stilte in de Périgord
- een perfect gestreken hemd
- een lezersbrief in één geut schrijven en merken dat de gedachte erin na een uurtje 'trekken' nog steeds juist zit zodat je geen komma hoeft te veranderen
- dim sum
- mooie zinnen om tegen de spiegel te declameren
- Hilde Segers, die steevast na iedere Queeste een mailtje stuurt om ons proficiat te wensen.

Ik ben de moeder van Sid Djamel Besseghir, die in de eerste klas bij juf Annemie zit.

Dit is al weer het derde jaar dat ik handwerk geef in alle klassen van de lagere school. Daarvoor werkte ik als regie-assistente bij Toneelgroep Amsterdam. Daar assisteerde ik voornamelijk Ivo van Hove, een bekend regisseur, maar ook Guy Cassiers, Dora van der Groen, om een paar namen te noemen. Een veeleisende, maar telkens weer bevredigende uitdaging. Buiten de repetitieperiodes heb ik verre reizen gemaakt, meestal naar Tibet, Pakistan, India en China, als begeleidster van budgetreizen, avontuurlijke trektochten, voor Koning Aap Amsterdam.

Binnen de Queeste is mijn taak de coördinatie tussen de redactie en het college van leraren en leraressen.

Ietje Visser

In de klas is het mooie dingen maken met de kinderen en het ontwikkelen van hun vaardigheden mijn lichtpunt. Een klas vol breiende kinderen, gebogen over hun fluitzak, muts of wanten in wording, met alleen het geluid van het getik van hun breinaalden, het zacht fluisteren over de keuze van een volgende kleur of motief ... geeft me een warm gevoel. En zo te zien de kinderen ook.

Het Romefest

We zijn met 30 leerlingen aangekomen in de twaalfde klas en ook dit jaar staat weer het vliegtuig naar Italië op ons te wachten.

Jammer genoeg gaat dit plezier met een berg geld gepaard en zoals gewoonlijk organiseert de twaalfde klas tijdens dit schooljaar acties om geld te verzamelen. Vorig jaar organiseerden we het WoWfest ten gunste van Kamiano. Dit jaar wilden we iets gelijkaardigs organiseren, maar dan voor ons reisje.

Na wekenlang vergaderen, overleggen, brainstormen was het er dan eindelijk: het Romefest. Met als moedige beginner de band uit onze school, the IF (The Imaginary Flexicon), met Michaël als zanger, pianist en gitarist, Timur als drummer en Milo (die nu niet meer op onze school zit) als bassist. De zaal was nog veel te leeg, maar dat hield enkele enthousiaste medeleerlingen

niet tegen om te dansen. Terwijl er lichte rock klonk, at de volgende band heerlijke spaghetti backstage. Het publiek groeide stilletjes aan bij de volgende groepjes; Michaël & Ayco waren een prima duo die voor een akoestisch tussendoortje zorgden, Franncce die ons vanuit Brussel kwamen plezieren, Arnyc and the Amazing Crippling Device, waarvan de gecompliceerde

naam al genoeg zegt over de muziek. Als kers op de taart, High Low Life, die dit ook werkelijk waren. Ze zorgden met hun zanger Sander, die we kennen uit onze elfde klas, voor een afsluiter waar we als organisatoren fier op konden zijn. Al bij al was het een geslaagde avond met een winst van 1440 euro.

Elisa Eberlein

Lindsay Geens

Ik ben de mama van Enya (zevende klas) en Simon (kleuterklas, juf Mirjam).

In het dagelijks leven verdien ik mijn boter-

ham als grafisch vormgeefster.

's Avonds bestook ik de ouders van de zevende klas met e-mails. En in mijn vrije tijd geniet ik (liefst samen met vrienden en een glaasje) van het lekkere eten dat mijn vriend maakt.

Vormgeven is mijn passie, ik doe dat met heel mijn hart. Dus toen ik hoorde dat men iemand nodig had voor de opmaak van de Queeste, heb ik me meteen kandidaat gesteld.

Mijn lichtpuntje is het moment dat mijn kinderen me zeggen dat ik de allerliefste ben en dat ze zich geen beter mama kunnen voorstellen. Dan smelt ik gewoon!

B O E K H A N D E L

antroposofie
spiritualiteit
levensvragen
literatuur
kinder- en jeugdboeken

post- en wenskaarten
papierwaren
tekenmateriaal
mineralen

Gitschotellei 188 2140 Borgerhout
van dinsdag tot en met zaterdag van 10 tot 18 uur
+32/3 237 97 65 boeken.dekleineprins@gmail.com

Berichten uit de raad van bestuur

Zoals gebruikelijk krijgt u in deze rubriek een aantal topics vanuit de raad van bestuur toegelicht.

1. De Kleine Wereldburger. Tot en met vorig schooljaar was de Kleine Wereldburger een vestigingsplaats van onze school in de Volkstraat, vergelijkbaar met de situatie van de Transvaalstraat. Vanaf 01/09/2010 is de Kleine Wereldburger erkend als autonome basisschool, met een eigen instellingsnummer, een eigen directie ... wat tal van voordelen biedt. Mevrouw Hilde Hauspie is de nieuwe directrice van de Kleine Wereldburger, en maakt samen met het voltallige team van juffen en medewerkers de dienst uit op het nieuwe adres: Generaal De Wetstraat 16 te 2140 Borgerhout, beter bekend als het Krugerplein. Op bestuurlijk niveau blijven de De Kleine Wereldburger en de Steinerschool Antwerpen Basisschool intensief met elkaar samenwerken en wordt er zoveel mogelijk naar synergieën gezocht. In de Raad van bestuur zetelen ook twee vertegenwoordigers van de Kleine Wereldburger, Marieke Genard en Tycho Van Essel. De Raad van bestuur houdt de vinger aan de pols voor het verder uitwerken van de basisschool in de Kleine Wereldburger. Nu al staat vast dat er per 01/09/2011 met een eerste klas wordt gestart, en dan elk volgend schooljaar met een volgende klas, zodat er uiterlijk per 01/09/2016 een volledige basisschool operationeel zal zijn. Meer nieuws hierover verneemt u ongetwijfeld later nog... De Kleine Wereldburger telt ondertussen al meer dan 90 kleuters en groeit in de komende jaren gestaag verder uit naar een volwaardige basisschool waar Steineronderwijs gegeven wordt van de peuterklas tot en met de zesde klas.

2. Op de raden van bestuur van oktober en november 2010 werd - traditioneel - heel wat aandacht besteed aan de voorbereiding van de **algemene vergadering**. Deze algemene vergaderingen

van de vzw's vonden ondertussen plaats op 24/11/2010. De opkomst was (te) mager, wellicht deels te verklaren door het hondenweer die avond en/of door het grote vertrouwen dat de AV heeft in het bestuur ;-)). Ik doe bij deze nogmaals een warme oproep om lid te worden van de vzw (zie de formulieren achteraan de schoolgids, of te verkrijgen via aanvraag op onthaal@steinerschool-antwerpen.be) en vervolgens aanwezig te zijn op de algemene vergadering in 2011. U krijgt dan o.a. tekst en uitleg bij de financiën van de school. Het kost niets, is best gezellig en nadien drinken we allemaal een glas terwijl we nog wat kunnen napraten. Op 24/11 namen we op de av afscheid van Patricia Roux en Klaas Hemerijckx als leden van de raad van bestuur. Bij deze nogmaals een dikke merci aan Klaas en Patricia voor hun jarenlange inzet! Zij worden vervangen door Guy Steegmans en Joost Germis, die ik bij deze nogmaals van harte welkom heet aan boord van de raad van bestuur.

3. De destijds bij Agion (de subsidiërende overheid) ingediende dossiers voor een aantal werken aan het gebouw in de Volksstraat, werden allemaal goedgekeurd. Binnen afzienbare tijd zullen de werken ook effectief van start gaan, onder het toezien van **de Mandaatgroep Patrimonium**, die ondertussen versterkt werd met twee nieuwe leden: Marco Schmidt en Rob Van Der Auwera. De MAP heeft ondertussen al heel wat werk op de plank liggen: een studie naar de herindelings van de kleutervleugel in de Volksstraat en de werken in de tuin van de Transvaalstraat om er maar twee te noemen.

4. De Mandaatgroep Communicatie levert fantastisch werk, getuige waarvan o.a. onze volledig vernieuwde website. Ook in de nabije toekomst zal u van de

MAC blijven horen. Een dikke proficiat aan deze mandaatgroep! De andere mandaatgroepen leveren ook fantastisch werk, maar de MAC is toch het "neusje van de zalm" zeg maar...

5. De financiën van de school zijn een permanent aandachtspunt van de raad van bestuur. In samenspraak met **de Mandaatgroep Financiën**, en haar nieuwe voorzitter, Joost Germis, zal er ook het komende schooljaar bijzondere aandacht besteed worden aan de financiën. U hoort hier ongetwijfeld zeer binnenkort meer over. Het bestuur blijft benadrukken dat het zonder uw ouderbijdragen onmogelijk is om kwaliteitsvol steineronderwijs aan uw kinderen te bieden. "Onderwijs is gratis" klinkt misschien goed als slogan, maar de realiteit - voor alle scholen, en meer in het bijzonder voor de vrije scholen - is natuurlijk fundamenteel anders. Uw maandelijkse ouderbijdragen worden bijzonder zinvol besteed, niet alleen aan ons prachtige gebouw, maar ook zeer intensief aan -onze al even prachtige- pedagogie. Het is dat wat onze school onderscheidt van alle andere scholen, en wat haar zo uniek maakt. Het is dat wat alleen maar mogelijk is dankzij uw ouderbijdrage! Maak goede afspraken met de penningmeester van uw klas en geniet elke dag opnieuw van deze investering. Het rendement op die maandelijkse stortingen is niet in procenten uit te drukken, maar wel af te lezen aan het "zijn" van uw kind. De raad van bestuur dankt u al op voorhand!

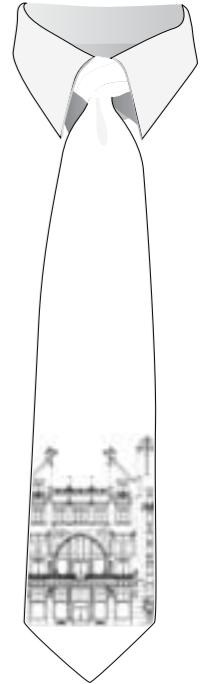
6. Eind vorig schooljaar besliste mevrouw Ann Vervoort om onze school te verlaten en ging de raad van bestuur op zoek naar een nieuwe directeur voor het middelbaar. Deze opdracht werd toevertrouwd aan **de Mandaatgroep Reflectiecel**, ook gekend als "de MARC" (de leden ervan dragen naar het schijnt

altijd "marcellekes" :-)). Ingrid Van der Heyden was de uitverkoren kandidaat en startte per 1 september 2010 op onze middelbare school. Wie haar nog niet kent, moet dringend met haar kennis maken. Zij is een ware verrijking voor onze school. U hoort ongetwijfeld nog heel veel van haar!

7. Begin november 2010 werd **Hans Annoot** geconfronteerd met de medische gevolgen van lang en hard werken zonder (voldoende) rust te nemen. Als Hans Annoot met iets geconfronteerd wordt, dan wordt onze school er ook mee geconfronteerd. We zullen Hans Annoot dus een tijd lang moeten missen. De uitdaging voor de raad van bestuur lag erin om een oplossing te vinden voor deze afwezigheid. Naast een belangrijk engagement van mevrouw Ingrid Van der Heyden, directrice

van de middelbare school, om ad interim een deel van de taken van Hans Annoot over te nemen, werden er intern een aantal verschuivingen doorgevoerd om het takenpakket van Hans Annoot naar best vermogen te verdelen tussen Letje Visser en Erika Liekens, met ondersteunende hulp van Annick Mannaerts.. Dankzij de inspanningen van het voltallige team van de basisschool, werkt de nieuwe taakverdeling voorlopig meer dan behoorlijk. De raad van bestuur houdt ook op dit punt de vinger aan de pols. Op het niveau van de Federatie wordt de opdracht van Hans Annoot nu opgevangen door de heer Floris Beckers, waarvoor ik hem bijzonder dank verschuldigd ben.

*Philippe Bernaerts,
voorzitter*

De leerlingenraad

Het is ons eindelijk gelukt iets te verwirkelijken! Samen met Levi, Quinten en Charlotte uit de twaalfde klas, vertelden we in de achtste klas over pesten en zijn nawerkingen. Dit deden we omdat we alle vier menen dat pesten iets is dat overbodig is en zou moeten verdwijnen op scholen. Ik hoop ten zeerste dat dit, al is het op termijn, iets veranderd heeft in de hoofden van de pesters en dat deze snel genoeg zullen inzien dat pesten 'zielig' is.

Verder heeft mevrouw Depuydt ons geholpen om een enquête af te nemen in alle klassen met twee eenvoudige vragen: Wat vond je het leukste of het minst leuke feest en wat zou je willen veranderen? Ook de ideeënbusen staan weer in de klassen en wachten op leuke inbrengen!

Elisa Eberlein (12de klas)

BIOgroup BE

BVBA BIOgroup BE
Handel in BIO-logische groenten en fruit.

Levering aan winkels, markten, scholen, enz.

Eikenstraat 199
2840 Reet (Rumst) ((Antwerpen))

STEEDS WELKOM !!!

Info@BIOgroup.BE
WWW.BIOgroup.BE
Tel 003232945386
Fax 003232945387

BIOLOGISCHE SLAGER IN ONS MAGAZIJN.
ELKE ZATERDAG VAN 14.00 - 17.00 uur

Het huishoudboekje van onze school in 2010 en 2011

Net zoals een gezin, een bedrijf of de Belgische staat, heeft ook onze school een huishoudboekje. De rekening op het einde van het jaar moet kloppen. En als de school van de ouders een grote financiële bijdrage verwacht, hebben de ouders ook recht op informatie en transparantie over wat met hun middelen en inspanningen gebeurt.

Op de algemene vergadering van woensdag 24 november II. werden de rekeningen van het schooljaar 2009-2010 en de begroting voor 2010-2011 voorgelegd en goedgekeurd.

Wat betreft het afgelopen jaar 2009-2010:

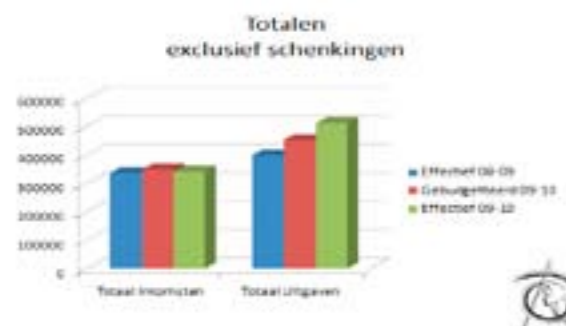
- De totale inkomsten van de school beliepen ruim 520.000 euro (een daling), de uitgaven 510.000 euro (een stijging)
- Van de inkomsten is bijna 35 % afkomstig van schenkingen van de ouders en 65 % van subsidies van de overheid
- De subsidies zijn licht gestegen t.a.v vorig jaar, de schenkingen zijn met meer dan 10 % gedaald
- Huisvesting en administratie zijn samen goed voor 60% van de uitgaven.

Ten tweede een woordje over de plannen voor het lopende schooljaar 2010-2011:

- De verwachte inkomsten van subsidies worden voorzichtigheidshalve iets lager ingeschat
- De school wil nog sterker investeren in het pedagogisch project: dit is de grootste uitgavepost voor 2011.

Besteding: met kleine reserve van 18.000 euro

gebouwen	145.000 euro
administratie	60.000 euro
PII	5.000 euro
pedagogie	250.000 euro
TOTAAL	460.000 euro

Dit illustreert dat ons schoolproject, zonder schenkingen van de ouders, er heel 'anders' zou uitzien. Kortom, een substantieel deel van de kwaliteit die we aan kinderen en hun ouders kunnen bieden, is afhankelijk van de schenkingen. Het voorgaande toont ook aan dat we het vandaag financieel niet slecht doen met onze school, maar dat er toch een aantal serieuze aandachtspunten zijn waarop de Mandaatgroep Financiën, en de school als geheel, de komende maanden echt moeten werken. Dit om de leefbaarheid van ons pedagogisch project op langere termijn te garanderen en zelfs te versterken.

U gaat hierover de komende tijd meer horen via het werk van de verschillende mandaatgroepen, maar toch al een tipje van de sluier:

- De directie en het lerarenkorps moeten sterker ondersteund worden in het invullen van hun wensen rondom het pedagogische project
- De afkalking van de schenkingen door ouders moet absoluut gestopt worden. Daarvoor ontwikkelen we een aantal specifieke projecten i.s.m met alle mandaatgroepen, ouderaad en penningmeesters
- We willen grondig evalueren of we de kosten van huisvesting kunnen beperken, bv. door betere contracten met dienstenleveranciers
- We willen een aantal nieuwe bronnen van inkomsten voor de school onderzoeken die stroken met de filosofie van de school
- Tot slot wil ik de medewerkers van de Mandaatgroep Financiën bedanken voor hun inzet, en specifiek Klaas Hemenrijckx die tot onlangs als voorzitter van de Mandaatgroep dynamiek en kwaliteit heeft gebracht.

Mochten er ouders zijn die graag een steentje willen bijdragen in de Mandaatgroep, en op een of andere manier enige financieel-economische achtergrond of interesse hebben, dan zijn ze welkom via joost.germis@telenet.be.

Joost Germis
Voorzitter Mandaatgroep Financiën

De leerlingenraad der leerlingenraden

Welkom terug bij onze jonge VSK rubriek! Laat ik jullie allen eerst het nieuws van het hoofdkantoor meedelen: wij hebben onlangs verkiezingen gehad, er zijn wat posten veranderd, maar gelukkig zijn er ook posten die dezelfde gebleven zijn. Zo mogen jullie als steinerschoolleerlingen en -ouders er nog steeds zeker van zijn dat jullie niet ondervertegenwoordigd zijn in de algemene vergadering van VSK. Thamy en ikzelf zitten er nog steeds in voor de Steinerschool Antwerpen! We hebben ook vele nieuwe leden erbij gekregen, waarvan zelfs een paar uit andere steinerscholen.

En dan nu naar de bespreking die we in dit rubriekje gaan houden: wij hebben via verschillende media vernomen -de Corelio-kranten en andere- dat er heel veel leerlingen niet graag naar school gaan, en dat er ook een erg grote hoeveelheid schoolverlaters te vinden is in Vlaanderen. Ik citeer even een artikel in De Morgen van de 27/11/10 "Een op zeven jongeren in Vlaanderen en Brussel behaalt geen diploma secundair onderwijs. De kans dat die kinderen de armoede doorbreken is niet groot. De uitdaging is wel groot om ook met die jonge Brusselaars in debat te gaan." dixit Pascal Smet, onze minister van onderwijs en jeugd.

Hoe willen wij vanuit VSK hierop reageren? Wij geloven dat welzijn op school heel erg veel te maken heeft met het -correcte- gevoel hebben dat er iemand naar je luistert, dat er mensen je klachten en besognes ter harte nemen en er mee aan de slag gaan om iets uit te werken wat de situatie zou kunnen verbeteren. Die mensen noemen wij bij VSK leerlingenraden. Wij zijn ons er ook perfect van bewust dat schoolbanken slijten niet altijd het beste beroep is, en juist daarom willen we er iets aan doen! Je eigen mening kunnen zeggen, er zeker van zijn dat ernaar wordt geluisterd, en er van op aan kunnen dat er naar een oplossing zal gezocht worden, dat vinden wij een erg belangrijke gedachtegang.

Verder willen wij ook het debat over de hervorming nog eens aanwakken, want -zo denken wij- als er een nieuw onderwijssysteem wordt gerealiseerd waaraan de leerlingen hebben meegewerkt, kan het toch enkel maar beter? Verbeter me als ik fout zit, maar ik denk nog steeds dat de leerlingen ook erg goed weten wat ze willen, en wat ze graag zouden bereiken. Natuurlijk zijn er onmogelijkheden, huiswerk zal nooit op straffe des doods worden gebannen, en er zal nooit elke ochtend met snoep en gratis drank in de klas gegooid worden, daarop bestaat ongeveer evenveel kans als het mannetje van de maan door onze gangen te zien dwarrelen. Maar realistische (niet te realistisch natuurlijk), sterke ideeën, doen het altijd goed!

Kom zeker eens langs bij een lid van jouw plaatselijke leerlingenraad voor antwoorden op je vragen! ;)

Timur Michelashvili,
Voorzitter VSK

Breien met juf letje

Juf letje wijdt onze koters in in de geheimen van het handwerk. Sommige ouders waren daarover zo verrukt dat ze ook wel les wilden! En zo geschiedde ...

Wat was dat een prachtige ervaring. Leren breien zoals onze kinderen dat leren in de eerste klas. Na één avond gingen we met z'n allen met een gebreid schaapje naar huis. Samen met acht andere mama's was ik getuige van de gedrevenheid van juf letje. Met prachtige verhalen en beelden leren de kinderen stap voor stap breien. ... [Juf letje heeft een breimantje die van alles meemaakt ... kom maar binnen door het deurtje, vlug het sjaaltje omgedaan, door het deurtje weer naar buiten en uit wandelen gegaan]

Ook de reuzenbreinaalden maakten het beeld volledig. Met z'n allen stonden we te kijken hoe onze kinderen op één schooljaar zoveel voor elkaar krijgen. Met als resultaat een gebreide zak voor hun blokfluit. Ieder naar zijn smaak. Het was een gezellige avond waar we ons even terug kind waanden. Ieder van ons kon de basissteken, maar om het schaapje vorm te geven, hadden we alle hulp en tips van juf letje nodig.

Dank je, letje, voor deze zeer geslaagde avond.

Liesbet, mama Flynn en Siebe

MODERNE ENERGIEZUINIGE / ECOLOGISCHE ARCHITECTUUR

Bvba Architecten- en
ingenieursbureau

Bamps Carol

De Bosschaertstraat 82 bus 6
2020 Antwerpen

Tel : 03/449 55 32 fax : 03/449 88 35
E: abc-foly@yucom.be

W : www.abcbvba.be

Via Libra vzw

BIBLIOTHEEK - UITGEVERIJ - KENNISCENTRUM
GITSCHOTELLEI 188 - 2140 ANTWERPEN

binnenkort verschijnt bij uitgeverij Via Libra
het nieuwe boek van **Jos Verhulst**, oud-leraar
van de Steinerschool Antwerpen:

De Rubens Code

Pieter Pauwel Rubens
en de voorbereiding voor de Logos

vermoedelijke verschijningsdatum: januari 2011
andere uitgaven van VIA LIBRA: zie onze website

www.via-libra.be

VOOR MEER INFORMATIE:
www.via-libra.be of info@via-libra.be

Teken in op ons gratis elektronisch magazine
via info@via-libra.be

Nieuws uit de ouderraad

Voor dat we met heel wat feestgedruis 2010 afsluiten willen we toch nog even onze stem laten horen. De ouderraad is een schakel tussen school/ouders en onderhoudt de contacten met de colleges (kleuter-, lagere en middelbare school), klasseouders, verschillende mandaat- en werkgroepen. Samen proberen we ons steentje bij te dragen aan de levende opvoedingsgemeenschap die onze school wel is. We komen met z'n allen maandelijks samen, voorgezeten door Danny Meylemans (papa van Flynn en Siebe). Danny is voorzitter sinds september 2010 en langs deze weg wil ik hem even feliciteren met de eerste stappen die hij in deze functie met glans heeft gezet.

Twee weken voor het plaatsvinden van de ouderraad komt de stuurgroep samen. Tijdens zo'n bijeenkomst worden ondermeer vragen, bevindingen, ideeën ... besproken die ouders hebben gemeld, onderwerpen die werden meegenomen vanuit de ouderraad. Indien nodig wordt er een standpunt ingenomen. Het slotakkoord is het samenstellen van de agenda voor de ouderraad.

Welke onderwerpen liggen op dit moment op tafel? Weldra zullen we rond de tafel zitten met de ouders van de twaalfde klas om te brainstormen over de manier waarop het toneel, waarmee de 12e klas zijn schooltijd in de steinerschool afsluit, kan uitgroeien tot een apotheose. De chaotische verkeerssituatie aan de schoolpoort zorgt voor bezorgdheid bij heel wat ouders. We willen een nieuwe werkgroep verkeersveiligheid opstarten. Deze groep zal zich buigen over de problematiek en trachten de omgeving te sensibiliseren via diverse kanalen. In deze donkere dagen is het belangrijk dat men in het verkeer goed gezien wordt. Zo ligt nu ook op tafel dat het nuttig zou kunnen zijn om fluo-hesjes aan te bieden vanuit de school en op deze manier aan attitudevorming te doen. In februari zullen alle klasseouders worden uitgenodigd om eens samen te zitten en de kans krijgen naar elkaars ervaringen te luisteren. We zullen ook samen nadenken over de wijze waarop we ouders informeren en de betrokkenheid kunnen optimaliseren. Op vijf april 2011 zal er een lezing plaatsvinden in samenwerking met het lerarencollege van de lagere school. Hilde Heuninck is uitgenodigd om te komen spreken over 'leren leren'. Het is een onderwerp dat sterk leeft in het lerarencollege en is evenzeer een onderwerp waarmee ouders dagelijks worden geconfronteerd. Spoedig meer nieuws hierover!

Wanneer u na het lezen meer informatie wil, vragen, ideeën ... hebt, kunt u zich wenden tot onderstaande contactpersonen.

Zo, laat uw stem horen lieve ouders!

Wij hebben je nodig, hoe je ook helpt of bijspringt, jouw steentje wordt enorm gewaardeerd.

Danny Meylemans meylemans.danny@skynet.be
Nadia Abdelouafi nabdelouafi@hotmail.com
Peter Van Reeth petervanreeth@hotmail.com
Heidi Wauters heidi.wauters@skynet.be

Moge een ster van liefde en vrede, uw kerst verwarmen,
en als licht voorgaan, doorheen het ganse nieuwe jaar.

De ouderraad

Wie is wie?

De foto's uit de kindertijd van de juffen en meesters van de lagere school: dé oplossing!

Maye (vierde klas) dacht dat juf Rita juf Linda was, dat juf Lies juf Hannelore was, dat juf Linda juf Annemie was en dat juf Annemie de juf van de bib was, maar de rest was allemaal juist!

Seth (vierde klas) herkende juf Hilde, juf Rita en juf Linda niet, dacht dat juf Veerle juf Eulalie was (maar zij werkt niet meer op onze school), dacht dat juf Annemie meester Dave was, maar had verder ook alles juist.

Charlotte (vierde klas) dacht dat meester Dave juf Annemie was, dat juf Veerle juf Hannelore was, dat juf Rita juf Veerle was, verwisselde juf letje met juf Lies (in de twee richtingen), dacht dat Hubert de directeur was, herkende Hannelore niet (want juf Veerle) en zag in dat lieve meisje naast de kerstboom ook meester Dave. Maar alle andere foto's had ze goed geraden!

Maye, Seth en Charlotte, jullie mogen bij juf Titia een verrassing halen!

De oplossing

1. Hilde (vijfde klas) - 2. Marlies (tweede klas) - 3. Dave (turnen) - 4. Veerle (zorg) - 5. Rita (ondersteuning kleuters) - 6. Titia (vierde klas) - 7. letje (handwerk) - 8. Lies (zesde klas) - 9. Linda (zorg) - 10. Hans (directeur) - 11. Hannelore (derde klas) - 12. Annemie (eerste klas) - 13. Mijnheer Cassiers (muziek)

Satanspijn

Gekluisterd en gekneveld
met ijzeren ketenen
dansend in het schijnsel van de maan
verdoemd, vervloekt tot hun voeten
het land besmeuren met hun bloed
de gesel is hen toegezegd
de douw is nog niet gedaan
levens genomen
hun corpora bedorven en vergaan.

Zij тіeren, razen en kett'ren
edoch, mededogen, soelaas
krijgen zij niet.

Hemel breekt open
gehavende lichamen verzengen
apathische, wrede ogen vergaan
stiltwijgend deserteren zij
de poorten scheuren open
geketende lieden binnengesleurd
de ogen zijn nu angstig en benard
vervormde handen beven, sidderen.

Zij krijzen, schreeuwen en schelden
edoch, deernis of erbarmen
krijgen zij niet

Zittend op Zijn vorstentron
ginnegapt en schatert Hїj
ezelachtige en onwetende zondigheid
de mensen krijgen de Tantaluskwelling
een ambacht zonder doel of dood
een dood zonder ondergang
een straf van mijn Meester is
want zo is Hїj, beestachtig en ongenadig.

Zij gїllen, janken en brullen
edoch, kassian of meelij
krijgen zij niet.

Tsjėbbe
Tiende klas

Hét concert

Een concert van de school en voor de school, dat had de vroegere voorzitter van de ouderraad, Luc Van Buul, voor ogen toen hij afgelopen schooljaar het idee lanceerde om een schoolconcert te organiseren. Hij vond in Philippe Cassiers en Jan Melaers onmiddellijk enthousiaste medestanders. En hij is hen zeer zeer dankbaar. Maar hen niet alleen:

Eigenlijk weet je op voorhand dat niet alles van een leien dakje zal gaan, maar als je de juiste mensen om je heen hebt, ontstaat er een band. Naast Jan en Philippe zie je dan dat Kim Meyns, Yolanda Habraken en mijn vrouw Priscilla Peeters de juiste mensen zijn op het juiste moment om mee aan die kar te trekken. Het is dat wat energie geeft. Daarnaast hoor je van alles. Ouders die enthousiast reageren en vertellen dan hoe gretig kinderen van de lagere school naar hun instrument grijpen. Leerkrachten die vertellen over een samenhang die groeit bij de leerlingen. Wij gaan zingen!!!! Ook uit het middelbaar komt dan die wind waaien. Dat is een dynamiek die licht en kracht brengen. Ikzelf heb het minst gedaan van alle opgenoemde personen. Ik heb de anderen heel hard laten werken. Hen wil alvast van harte bedanken.

Luc

We vroegen meester Cassiers en mijnheer Melaerts naar hun concertant lichtpuntje ...

*Als op een druilerig winterdag een desolaat kerkgebouw
Onverhoeds en onverhoopt met pril kleurrijk volk zich vult,
Als een heden helemaal hele school van straatse chaos tot schare groeit,
Als urbane hektiek in bruisend broed zich wil verstillen,
Als eenieder zich gul gewild aan samen muzisch voelen schenkt,
Als kerk en elke eigen kathedraal in unisono komen,
Als bijna- en groten om beurten zonder reserve in zang en spel opgaan,*

*Dan is het echt de advent van ad-venire,
Dan zien en voelen we een toekomstige harteklop van avenir,
Dan is er licht en krans voor elk die mee wil zien en voelen,
Dan binden zich aan elkaar warmende zielen,
Dankuwel, lieve warme school!*

Jan Melaerts

*Het moment net voor ik ga
aftellen en inzetten. Al die
blinkende ogen, als licht-
puntjes, vol verwachting, vol
spanning, wetende dat het nu
moet gebeuren en alsof het
nooit voorbij zal gaan.*

Philippe Cassiers

Na het schitterend en vooral zeer ontroerend optreden van de kinderen en leerlingen was er feest bij ons op school. Met spijs, drank en strelingen voor het oog in de vorm van een kleine kerstbeurs. Iedereen straalde en was blij. Een zeer zeer geslaagd initiatief, dat zeker voor herhaling vatbaar is. (maar niet ieder jaar, zeggen de heren :)

de grote rivieren
de grote rivieren stromen en sterk
heeft een groot en moeilijk vaarwater
een hele toer heeft die te gaan
om dan rivier en de rivier te stroom

winter
december brengt ons na elkaar
sinterklaas, kerst en oudjaar
januari
januari met sneeuw en ijs
schuiven aan en op het ijs
in februari zijn de vlokjes
veranderd nu in witte vlokjes

De tweede klas verdiepte zich in de seizoenen en maanden van het jaar. We ontdekten welke maanden er steeds in de herfst en in de winter vielen. Ook met de tijd gingen we hard aan het werk: de klok heeft al een paar geheimen aan ons blootgegeven. Hier en daar gaat er bij de kinderen al een lichtje op!

de
Biologisch-Dynamische
Bakkerij

8 - 18 u

Mechelsesteenweg 72
2018 Antwerpen
tel.: 03 248 78 00

PRO ARTE

Geuzenstraat 19 2000 Antwerpen

Klassieke snaarinstrumenten
Verkoop - Verhuur - Huurkoop
Herstellingen
eigen hersteldienst en vioolbouwatelier
GRATIS CATALOGUS
WWW.PROARTE.BE
Info@proarte.be
Harpen 03 / 237.37.18
Snaarinstrumenten 03 / 216.99.28

K A A /
D E S I G N

VlaamseKaai 45 2000 Antwerpen
T 03 248 77 44 www.kaaidesign.be

GRAMMA CONSULTANCY
GRAMMA DESIGN
GRAMMA IMPLEMENTATION
GRAMMA COMMUNICATION

**CORPORATE IDENTITY
MATTERS**

Elk bedrijf heeft een uniek verhaal, een aparte geschiedenis, een eigen identiteit.

GRAMMA helpt u om die typische eigenschappen – die net het verschil kunnen maken met uw concurrenten – haarscherp te definiëren en concreet vorm te geven.

Van strategisch advies tot grafische vormgeving, van communicatieplan tot projectmanagement, we begeleiden u bij iedere stap.

Zodat het straks voor iedereen – klanten, medewerkers en andere stakeholders – meteen duidelijk wordt waar uw bedrijf voor staat.

ONE GOAL. MULTIPLE STRATEGIES.

www.gramma.be

De zesde klas sponsort zijn schoolreis

Eind mei gaat de zesde klas op schoolreis naar Cornimont (een dorpje diep in de Ardennen). Om de financiën voor deze uitstap enigszins te drukken, besloten ze om kerstkaarten te maken en deze te verkopen. Er is heel hard gewerkt (ook door ouders, waarvoor dank!) en met succes: alle kerstkaarten zijn uitverkocht.

door de vijfde klas

Volgend jaar gaan de kinderen van de vijfde klas op schoolreis naar de Ardennen en om alvast wat geld in te zamelen, gingen ze op dinsdag 14 december musiceren op het pleintje bij de Oudaan in Antwerpen. Het werd een groot succes. Ze verdienden maar liefst 250 euro, geld dat voor hen vooral symbool stond voor de waardering die ze kregen. 'Ik zag een oude man die tranen in de ogen kreeg van ontroering', zei er eentje. 'Zo mooi vond hij onze liedjes, onze stemmen'. Ze zongen de liedjes die ze ook op het kerstconcert brachten, waaronder 'Olga'. Met koude tenen, maar een warm hart gingen ze die dag weer naar huis.

Maarten en Waldorf one World

In de middelbare school trachten we elk jaar Sint-Maarten te eren door in zijn voetsporen te treden. We steken de handen uit de mouwen en werken voor onze medemensen die het niet zo goed hebben als wij.

De zevende, achtste en negende klas werkten voor Waldorf One World of kortweg WOW. WOW is een initiatief van the European Council for Steiner Waldorf Education en Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners. Zij zijn de link tussen diverse projecten en de steinerscholen die aan de actie deelnemen. Dit schooljaar namen reeds 130 scholen deel uit 9 verschillende landen. Zij zamelden samen 161.212 euro in (stand 12/11). De leerlingen van de drie hoogste klassen mochten zelf de keuze maken: zich bij de WOW-actie aansluiten of een dag in een liefdadigheidsinstelling te gaan werken. Nadat in de voorafgaande dagen het hemelwater rijkelijk stroomde, werden we op een heerlijke herfstzon getrokken. Terwijl diegenen die voor vrijwilligerswerk kozen

hun mouwen opstroopten, werd alle koopwaar in de stad uitgesteld. Allerlei zelfgemaakte spullen en vooral veel zelfgebakken lekkernijen wisselden tegen een vrije bijdrage van eigenaar. Samen verdienden we TWEEDUIZEND NEGENHONDERD EN ZEVENTIG EURO! Dit bedrag gaat naar het WOW-project in Bogota (Colombia). Dit project volgen we met onze school van bij het begin. Met de steun van WOW werden al 235 families geholpen.

Meer informatie hierover is te vinden op www.ceswaldorf.org.co en www.wowday.eu.

Els Depuydt

Vrijwilligerswerk op een toen nog onbekende plek of een hele dag lang op de Meir staan, mensen aanspreken met zelfgemaakte spullen, honderd keer dezelfde uitleg doen over waarom je die verkoopt en tot de conclusie komen dat je er niet meer zo schattig uitziet als in het zevende, en dus met alle goede doelen van de wereld niet veel zult verkopen. De keuze was vrij snel gemaakt.

Zo kwamen we bij de Antwerpse Hondenhaven terecht, een plek waar honden werden opgeleid om om te gaan met blinden, gehandicapten of om het even wie er nood aan had, en waar mensen die al een hond hadden en er niet in slaagden die wat deftig op te voeden, terechtkwamen voor een

heropvoeding van de hond en advies voor henzelf. Wij gingen er een dag helpen, en na het minder aangename werkje van het schoonmaken van de kennels, mochten we met de honden gaan wandelen langs de kaai.

Het was voor mij een speciale ervaring omdat ik nooit een huisdier heb gehad en nooit veel met dieren ben omgegaan. Het was moeilijk, maar wel interessant om te communiceren met een wezen dat volledig anders in elkaar zit dan een mens, en toch voelt en denkt zoals wij. Tegelijkertijd was het zeer rustgevend.

Rafaël, tiende klas

KLEDING MET AANDACHT VOOR MENS EN MILIEU

Wij bieden u een uniek assortiment van natuur- en mensvriendelijke kleding. Voor baby's, kinderen en volwassenen.

SPEELGOED

Het speelgoed dat wij aanbieden is met zorg uitgekozen, zowel qua materiaal, vorm en kleur.

BOEKEN

Kartonnen boekjes voor de allerkleinsten, de mooiste prentenboeken, boeken voor beginnende lezers en boeken rond opvoeding.

SCHOOL- EN KNUTSELGRIEF VAN MERCURIUS, verf, potloden, krijtjes, papier, kaartjes en nog veel meer.

DE BROODDOOS
belegde broodjes enzo.

Scheldestraat 68
2000 Antwerpen

open maandag tot vrijdag
van 7u30 tot 17u

PIPO MANDARINE	
korte altaarstraat 24	
2018 Antwerpen - ZIJNBORG	
tel 03 663 07 87	
ma	gesloten
di	11 - 18
wo	11 - 15
do	11 - 18
vr	11 - 18
za	11 - 18
zo	gesloten

THEMA

LICHT & WARMTE

Donker is de aarde, de bomen zijn nu kaal ...

We kunnen er niet omheen: de dagen worden steeds donkerder. Het uitbundige zomerlicht werd zachtjes omgevormd tot een feestelijke herfst sfeer, waarna het licht zich steeds verder terug leek te trekken tot het nu enkel nog binnenin te vinden is. 'Binnen' is een ruim begrip. Het licht is waar je het zoeken wilt, of soms plots aanwezig is. Het komt uit een richting die je niet verwachtte en met een felheid die je optilt en verwarmt. Het brandt binnen handbereik of soms pas

aan het einde van een lange weg, maar branden doet het. Er zijn van die dingen die je dag opfleuren, die het lichtpuntje vormen: een uitspraak van een kind, een leuke situatie of moment, een geslaagde les, een 'onverwacht gelukke handeling', iets wat een collega/klasgenoot/buur/... voor je deed, een toevallige passant die je goedemorgen toeknikt, een brief van een verre vriend, een zonsondergang, een wandeling door een besneeuwd landschap of een gezellig samenzijn. Ze zijn met velen en wie er wakker voor is, loopt van het ene lichtpuntje naar het andere. In deze donkerdere tijden zijn

ze misschien wel beter zichtbaar dan in het felle en uitbundige zomerlicht! Er bestaat een lied dat me steeds opnieuw de weg lijkt te willen wijzen, dat me eraan lijkt te willen herinneren waar ik heen wil en dat mijn ogen opent voor de lichtjes die om me heen staan en mijn pad verlichten. Het is een lied dat op vele Rudolf Steinerscholen weerklinkt en door velen gekend is, dat vast nog wel meer mensen een duwtje in de rug geeft op hun eigen weg of doet genieten van de melodieuze schoonheid en harmonie die het in zich draagt. Ik geef u graag de tekst mee:

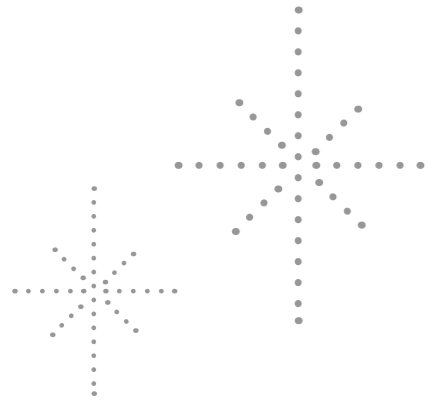

*In The Quest of the Holy Grail
In the Quest of the Holy Grail
do we wander from land to land
In our duty we shall not fail
if in Gods light we stand
but if falsehood and doubting
in the heart hold sway
then is banished from the soul
the light of day.* (Wilson)

De lichtpuntjes van alledag geven de weg aan en helpen ons om ook zelf het licht te dragen. Voor onszelf én voor alle kinderen, ouders, grootouders ... voor alle mensen die het zien willen. Ik wil alvast graag mijn lichtjes met jullie delen en weet dat mijn collega's ook graag hun lichtjes doen oplichten en flakkeren om zo elkaar samen de weg te wijzen. Het gaat ten slotte om mensenwerk. En net al die mensen hier houden samen het vuur brandend om 'school' te maken. Ik wens jullie allen een Queeste rond hoop, licht, vertrouwen en ... Kerst.

Juf Marlies

LICHT & WARMTE

De feesten van het licht

Tijdens het feest van *St. Maarten*, op 11 november, vieren we het "doorlichten" van het innerlijke. Dit wordt gesymboliseerd door het ontsteken van een lichtje in een lampion, een uitgeholde knol of pompoen. Tegelijk herdenken we ook het menselijke gebaar van Martinus, die zijn mantel wegschonk aan de bedelaar die een warme omhulling nodig had. Omhulling, warmte en dankbaarheid doen ons ook denken aan het feest van de Sint. Het wordt gevierd in die winterse dagen wanneer het uiterlijke licht afneemt (het is soms al om half vijf donker!) en met een innerlijk licht dat naar de omgeving moet uitstralen. Deze eerste week van december valt in de adventstijd. Het is de tijd van "verwachting", afgeleid van het Latijnse "advenit", wat zoveel als "het komt eraan" betekent. En datgene waarnaar vol verwachting wordt uitgekeken is niet alleen het gekende "heerlijke avondje", maar ook de komst van het Christuskind.

Natuurlijk is de manier waarop een feest wordt gevierd, voor iedereen een beetje anders. We baseren ons op tradities en gewoontes, waarbij de culturele achtergrond meespeelt. Dit betekent dat niet alle kinderen van thuis uit vertrouwd zijn met deze feesten.

Nicolaas is een hemels figuur, ik noem hem liever een spirituele engel die op aarde voortleeft in de harten van de mensen. De kinderen zijn elk jaar weer blij als de Sint op bezoek komt ("vol verwachting klopt ons hart!"). Het *sinterklaasfeest* is een feest van blijde verwachting. Het gaat om geschenken geven aan de medemens, geschenken van liefdevol medeleven, van vreugde en warmte. Maar minstens even belangrijk is het leren schenken. In de lagere school is het vanaf een bepaald moment (jullie weten wel vanaf wanneer...) een ongeschreven traditie om voor een medeleerling iets te maken. De leerkracht kiest daarbij de vorm (bijvoorbeeld: een leeswijzer, een zelf bedacht gezelschapsspel, een gedicht...) en iedereen doet zijn uiterste best om er iets héél bijzonders van te maken. De kracht en het plezier van het schenken is een doel en de surprise is het middel. Op die manier kan het feest ook werkelijk in geestelijk opzicht "heerlijk" zijn. De Sint vertrekt weer naar Spanje (een metafoor voor de hemel), maar de dankbaarheid van de kinderen blijft voortleven.

Tijdens de adventstijd (waarbinnen het Sinterklaasfeest ook valt) heeft er op de maandagochtend van iedere adventsweek een korte plechtigheid plaats. Alle kinderen van de lagere school komen tijdens de opmaat in de eurutmiezaal samen. In de adventskrans wordt het kaarsje aangestoken, eerst één, de week daarop twee, dan drie en tenslotte vier. Het licht neemt toe, naarmate de adventstijd vordert. Er klinkt muziek, er wordt een verhaal verteld en er wordt samen gezongen. Op de andere dagen van de schoolweek gebeurt dit 's morgens in de klas. De gordijnen gaan dicht, het wordt donker en de kaarsjes gaan aan. Vaak wordt dit begeleid met een lied: "eerste kaars ik steek je aan, want het nieuwe licht breekt aan..." Het nieuwe licht, de geboorte van het christuskind.

Het *kerstfeest* is het meest bekend als herdenking van een historische gebeurtenis zoals we die in het Lucasevangelie beschreven vinden. Het andere aspect van de kersttijd wordt zichtbaar als we dit feest in het ritme van de grote jaarfeesten brengen. Als we het verbinden met het grote jaarritme van de zon en de aarde.

Dit verwijst niet zozeer naar het verleden, het wordt elk jaar opnieuw werkelijkheid. Op 21 december bereikt de zon haar laagste punt in haar jaarlijkse baan langs de sterrenhemel. De nachtelijke duisternis is nu het diepst, het lichtste deel van het etmaal het kortst. Elk jaar opnieuw bereikt de zon dit punt op haar baan. Het is beleefbaar in het heden.

En elk jaar opnieuw heeft dat voor de aarde, de natuur, terugkerende consequenties. Rudolf Steiner gaat soms bij zijn beschouwingen over de jaarfeesten uit van de voorstelling dat de aarde in de loop van het jaar een groot ademhalingsproces doormaakt. Voor ons op het noordelijk halfrond ziet dat er zo uit, dat de aarde in de wintertijd diep inademt en in de zomer het moment van uitademing plaatsvindt.

Iets daarvan kunnen we meevoelen als we de jaarlijkse cyclus van het plantenleven proberen te volgen. In de zomer is het plantenleven helemaal naar buiten gericht en voor ons goed waarneembaar. In de winter speelt zich het plantenleven af in het verborgene onder de aarde. In de wintertijd, als de zon laag aan de hemel staat, heeft de aarde de zonnekwaliteit mee naar binnen genomen. Als je het zo bekijkt, is de winter geen afstervende tijd voor de natuur, maar juist een zeer vruchtbare periode, al is die niet waarneembaar. We kunnen deze gedachte gemakkelijk doortrekken naar onszelf. In de zomertijd zijn we volledig op de buitenwereld gericht, terwijl we juist in de wintertijd innerlijk veel actiever en geconcentreerder worden. We kunnen nu beide genoemde gezichtspunten voor de kersttijd met elkaar verbinden. Doordat we in de wintertijd weer thuis zijn in onze eigen binnenwereld, kunnen we ons innerlijk vervullen met de gebeurtenissen van de eerste wereldkerstnacht. Het verleden kan zich in de wereld van ons gevoel verbinden met het heden. De kersttijd wordt afgesloten met het *driekoningenfeest*. Aan deze feestdag is nog een andere naam verbonden. Epiphania, feest van de verschijning. Verschijning van het licht aan de drie koningen die daarmee de weg naar de verlosser vonden die zij zochten. Wat voor de koningen op dat moment gebeurde, is voor ons mensen een toekomstrealiteit. Daarom is de decembertijd zo veelomvattend. Het is meer dan de herdenking van het verleden. Het is als een brug die het verleden met het heden en de toekomst verbindt. Deze feesten zou je daarom ook "*lichtfeesten*" kunnen noemen.

LICHT & WARMTE

Mijn lichtpuntje is ...

{ Warme chocolademelk }

Manon (tiende klas)

- Mijn zondag beginnen met 'Sunday morning' van The Velvet Underground en een ochtendwandeling
- Op het dak van mijn huis gaan staan met mijn gitaar en een after-dinner sigaret bij avondschemering.
- Mensen troosten met moeilijkheden die me dan achteraf heel erg dankbaar zijn. Dat geeft me een gevoel van voldoening

{ In slaap vallen met de tikkende regen op mijn dakraam }

Thamy (elfde klas)

* De gedachte aan dat er een andere wereld is in boeken, schilderijen en muziek
* De waarneming dat de hemel ook huilt, dat het weer lente wordt of weer winter, dat ik een nieuwe ademhaling kan vinden in de poëzie daarvan.
* Het besef dat wanneer ik gebroken ben, ik voel dat ik leef.
* Het schrijven van woorden die nooit aangerakt zullen worden.

{ Praten met iemand die me blij maakt }

Francesca (zevende klas)

{ Een kat die spinnend en zwaar op mijn borstkas ligt te ronken }

Rozemarijn (elfde klas)

Mijn andere lichtpuntje is : wanneer ik net toe kwam met mijn geld om een zak chips in de spar te kopen

LICHT & WARMTE

Sinterklaas

Veel van de oudste Nederlandstalige teksten rijmen. Die voorkeur voor rijm heeft alles te maken met de manier waarop verhalen werden overgeleverd: mondeling. Slechts weinigen konden immers lezen en schrijven in die tijd. Het rijm en het ritme van de verzen hielpen de vertellers de verhalen te onthouden. Dat rijmen daarbij de bovenhand heeft op de inhoud, mag tijdens de Sinterklaastijd geen probleem zijn. Op maandag 6 december bracht de Heilige Man een bezoek aan onze school. En hij kwam niet met lege handen ...

*In de kleuterklassen breng ik ieder jaar speelgoed allerlei.
Een kinderhart op de steinerschool is nog helemaal vrij.
Met natuurlijk materiaal en mooie ronde vormen in hout.
Vormt de fantasie het spel tot goud.*

*In de eerste klas breng ik traditiegetrouw ieder jaar een instrument.
Waarvan ieder kind met wat blaas- en vingerwerk
na een tijdje de eerste noten kent.*

*In de tweede klas hebben de kinderen aan letters niet meer genoeg.
Daarom wat mooie boeken, dat is wat de juf me in haar brief vroeg.
De derdeklassers schrijven in het lopend schrift.
Liever met een echte vulpen dan met stift.*

*Dus bezorgde ik een prachtig exemplaar: voor ieder kind één.
En de pennen begonnen te lopen meteen.
De vierde klas kreeg dit jaar een luxecadeau.*

*Een kalligrafiepen, nu mooi blijven schrijven, chapeau!
In de vijfde klas willen ze al meer van de wereld weten.
Dus bezorgde ik ze atlassen,
zodat ze kunnen zoeken hoe alle landen heten.*

*De zesdeklassers zijn echte werkers, ze willen vooral doen.
Dus stopte ik een heuse hamer in hun schoen.
Natuurlijk voor iedereen een heerlijke pop van speculaas,
van de enige echte Sinterklaas.*

*Aan de turnmeester bezorgde ik een fiets met één wiel,
ik zag dat hij er meteen af viel!
Voor de handwerkjuf echte spintollen,
waarmee de kinderen zoals vroeger kunnen rollebollen.*

*Volgend jaar kom ik zeker weer op bezoek,
En lees ik nieuwe verhalen uit mijn grote boek.*

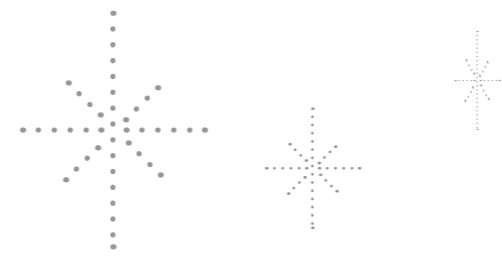

We kwamen binnen in de zaal en de sterrenkinderen (vierdeklassers) stonden al mooi klaar met hun sterrenbogen. Een paar hele mooie liedjes later kwam het mooie verhaal van juf Lies over Maria die voor haar kindje Jezus een zonne- en sterren- en manen-straalkleedje wil maken. Na dat verhaal gaat de deur open en de Sint komt binnen met twee Zwarte Pieten.

Iedereen was aan het zingen en aan het lachen tegelijkertijd omdat die Zwarte Pieten gek aan het doen waren. Zodra de Sint op zijn troon zat en alle zes klassen had verteld hoe goed (of slecht!) ze het wel niet deden in de klas en dat de Sint hierom wel erg blij was (omdat we ze braaf zijn geweest, natuurlijk).

Dan zei Sinterklaas: "Nu ga ik eens in de klassen kijken en daar de cadeau-tjes leggen, want dat is mijn taak." Terwijl Sinterklaas weg was, moesten de twee Zwarte Pieten op ons letten. Ze waren de hele tijd bezig over hoe ze zouden kunnen ordenen omdat de Sint hierom heel erg kwaad was geworden. Uiteindelijk hadden ze iets gevonden: alles opstapelen. Die grote toren van allemaal bakjes viel bijna om! Noa en ik waren echt bang dat hij zou omvallen. Maar gelukkig is het toch niet gebeurd en is Sinterklaas VEILIG naar huis kunnen gaan en hebben wij onze lekkere speculaas kunnen opeten mmmmmmmmm.

Marie (zesde klas)

St. Maarten

*'Ik loop hier met mijn lantaren en mijn lantaren loopt met mij
daarboven stralen de sterren, beneden stralen wij'*

St. Maarten is hét feest van de lichtjes, en ook al regende het die dag, het werd een hartverwarmende avond.

Marieke (vijfde klas) vertelt: „Ik keek naar de lichtjes, ik voelde de sfeer, de warmte, en ik genoot. Ik moest denken aan mijn boek over St. Maarten, waarin een meisje dat ook Marieke heet, iets heel bijzonders meemaakt. Samen met haar knuffelbeertje ziet ze hoe Sint Maarten vreugde brengt in de harten van verdrietige en arme mensen. Ik hoop zelf ook dat de slechte krachten steeds meer uit de wereld verdwijnen en de goede overheersen.“

Met het Sint Maartensfeest hadden we eerst een gewone dag op school. Om 15.10 u was de school gedaan en begon het feest. We moesten onze instrumenten nemen en gingen naar de zaal. Daar speelden we enkele liedjes en vertelde juf Marlies hoe de dag zou verlopen.

Beneden stond er heerlijke soep op ons te wachten. Daarna moesten we onze jassen aandoen en op de speelplaats verzamelen. Daar wachtten we op onze eersteklassertjes en we vertrokken. Het eerste huis naderde al snel. We zongen een liedje, kregen een hapje en gingen verder naar het

Het binnenkomen in de zaal, de zacht schuifelende grote mensenvoeten, het gedempte licht, de geur van kinderklasjes, het lichte geroezemoes, het brengt me onmiddellijk in betovering. Het is alsof je een wereld binnentreedt waar je uitgenodigd wordt je verwachtingen af te stemmen op het grote van het kleine. En zie, zodra het begon met meester Philippe die ronddraaiend om zijn as en met gestrekte arm in een vloeiende beweging het handenklappen aangaf, was het alsof hij daarmee de mantel van St Maarten om ons heen legde. De halve mantel dan, nog groot genoeg om ons met zijn allen te omvatten. En wat ooit St Maarten deed, herhaalden wij volwassenen en kinderen in de gezamenlijke bereidheid de inspanning te zien van de andere. Het geven, het aannemen, het delen; de helft, jij en ik, jullie en wij. En wat kregen we allemaal...! De schoonheid van de kinderstemmen, de klanken, rood, blauw, intens, licht heilig doorzichtig zwevende melodieën. De vreugde in de stemmen van de kinderen vorm gekregen door het motiverende enthousiasme van hun begeleiders. De instrumenten, verlengstukken van handen, handjes en adem. De violen van de 4de klassers: Dorian, Faber en Maye. Lieve Maye, mijn kleindochter en haar eerste optreden. Ontroerend hoe haar fierheid, haar zelfbewustzijn samen met de twee anderen. Gedeelde roem. Het verhaal van juf Titia, haar sterke aanwezigheid in het bescheiden begeleidende gebarenspeel van armen en handen. Het stille bewegen door de ruimte, opzij naar achter, naar voor, als een dans van woorden die aandacht gevangen hield tot op het einde. Dit is een kleine greep uit wat we allen kregen. En wat wij gaven is onze aandacht, onze stilte, onze dankbaarheid. Daarna was er tot groot genoegen soep en brood.

Bieke (oma Neil en Maye)

volgende huis. Als we zo wat huizen afgelopen hadden, stapten we terug naar school. Daar konden we nog wat praten en tenslotte werden we afgehaald door onze ouders.

Ik vond het een heel leuk feest en ik vind het jammer dat het mijn laatste Sint Maartensfeest was. Maar ik ben wel blij dat Leny en de andere eersteklassers het nog vijf keer mogen beleven.

Laetitia (zesde klas)

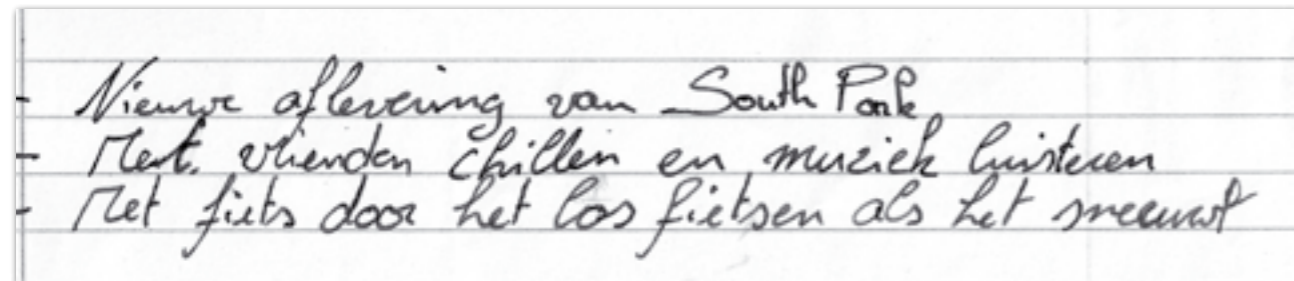
LICHT & WARMTE

Mijn lichtpuntje is ...

"Als je haast hebt, neem een omweg"

een gezegde dat ik leerde kennen op zomercursus in Zutphen 2009.

Anneleen Schrevens

"Wakker worden en ontdekken dat de wekker nog lang niet zal rinkelen"

Ona (negende klas)

Lichtpuntjes in de sportzaal

Een absoluut lichtpunt is het enthousiasme dat leerlingen tonen nog voor de deur van de sportzaal is geopend. Dit schooljaar weerklinkt elke vrijdagmiddag een luide „JEUEUEUJ“ door het gebouw. Of de jongens van de vorige twaalfde klas, Arthur en Jef op kop, die met hun bijna twee meter met drie treden tegelijk het trapje afstormden. 'Hé mevrouw, wat gaan we doen?' 'We gaan verspringen', 'Hé mannen, we gaan verspringen, tof!'. Dit deden ze voor ongeacht welke activiteit. Dat doet deugd!

Ik word warm en vrolijk wanneer ik leerlingen zie genieten van sport. Bijgevoegde foto's zijn vorig schooljaar gemaakt als afsluiter van een aantal lessen acrogym in de negende klas (de huidige tiende klas). Ze stralen ...

Els Depuydt

Mijn twee lichtpuntjes zijn Jürgen en Zoë

Erika Lammens

Ik voel me gelukkig als ik kan spelen in de sneeuw

Chloë (vijfde klas)

*- een inspirerend kunstwerk zien, horen, proeven of maken
- de trotse glimlach van een leerling als je een compliment gaf om zijn goede werk
- je eigen kinderen zien opgroeien
- uitkijken naar het ontbijt van morgen.*

Koen De Ceuleneer

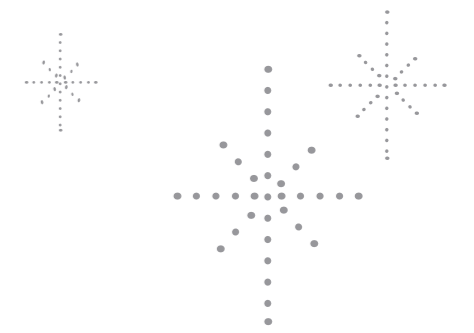
LICHT & WARMTE

Zondag 5 december. Deze namiddag hebben enkele leerlingen van de 7de en 8ste klas en hun ouders, Anneleen Schrevens en ikzelf 20 kleine zomereikjes geplant aan de oude manege aan het Sint Annabos in het kader van een boomplantactie georganiseerd door o.a. Ademloos en Natuurpunt WAL om de kap tegen te gaan van het Sint Annabos (als onderdeel van de zgn. Oosterweelverbinding). Twaalf boompjes staan in een cirkel, de andere acht daarrond. Aan ieder boompje is een zinken plaatje gehecht met daarop de mededeling dat het boompje in kwestie geplant is door leerlingen van de Steinerschool Antwerpen Middelbaar en telkens een klas daarbij. Iedere klas van 7 tot 12 heeft twee boompjes. In de loop van de week hebben leerlingen van elke klas ongeveer 100 euro uit hun broekzak geschonken voor deze boompjes.

Of we de boompjes konden planten was niet zeker vanwege de vorst en de sneeuw. Het was een merkwaardige dag van dooi middenin twee weken van vorst en koude. De grond was zeer nat, maar nauwelijks bevroren. Hopelijk gaat het nu niet onbarmhartig vriezen. Ik ben van plan af en toe eens te gaan kijken. Ik ben te voet van school naar Linkeroever gegaan en was er in minder dan een uur wandelen. Achteraf ben ik het GR-pad terug gelopen door het bos tot aan de voetgangerstunnel. De sneeuw bleef liggen in het bos, maar er hing een mistige damp door de dooi tussen de bomen. Donkere bomen, stilte, sneeuw, nauwelijks herkenbare paden. In de verte natuurlijk wel de druk van de auto's. Die rasante Monotonie der Motoren ist der Todfeind jeder höheren Wahrnehmung, schrijft Ernst Jünger, maar toch was het alsof ik door een Tarkovski-landschap liep, posthistorisch ijs met bomen. Nauwelijks een mens onderweg. De vervallen industrie aan de overkant van de Schelde paste bij het drukkende geluid in de verte, dichtbij was de strenge schoonheid van een winterreis te voet.

wilbert lambrechts

Achtergrond

Het idee om bomen te planten ontstond in de kiem op het einde van de zomer toen we op de voorbereidingsdagen van het schooljaar in het groepje besloten om het thema bomen voor Michaël weer boven te halen en van het Michaëlsfeest het bomenfeest te maken in de toekomst. Daar zijn redenen voor. Bomen zijn als engelen die goed voor ons zijn, ze wijzen ons, als kinderen en engelen, de weg. Ze overkoepelen ons met tijd en wijsheid. Dat feest sloeg door de hulp van de Tijd erg aan en was, wat een commentator noemde, een schot in de roos. Het thema was van bomen verschoven naar bomen planten en mensen die dat als een soort levenstaak op zich namen. Op het feest zelf kwam Wim van Hees dan zelf met een idee naar voren om bomen in het Sint Annabos te planten. Rond Sint Maarten kreeg dit idee stevig vorm, nadat we er nog enkele keren over gepraat hadden in het lerarencollege. Mijn bezoek aan de vergadering van Natuurpunt Wal en Ademloos was erg instructief: daar ontstond een idee dat alle geregistreerde voorbehoud kon wegnemen. Op het Sint Maartensfeest heb ik dan een voorstel gedaan aan de leerlingen om 12 bomen te planten op 5 december, de dag voor Sinterklaas. Dat is daadwerkelijk uitgevoerd met de vrije bijdrages van leerlingen en met de hulp van enkele leerlingen en ouders. Het is een bescheiden daad, maar deze idee is met haar voeten in de aarde beland. En zo maken we de najaarsfeesten rond: Michaël is een ideeënfeest, het is het feest van een nieuwe manier van denken: denken met het hart. Ideeën worden een ideaal. Maarten is een feest van de daad, van de omzetting van de idee in de daad. En Nikolaas is de gever, zijn feest is het feest van de generositeit en de noodzakelijke rol die schenken speelt - via het kind, dat ons nog doet schenken - in een wereld van eigenbelang en nut en winst.

LICHT & WARMTE

Mijn lichtpuntje is ...

Lichtpuntjes in de eerste klas:

Advent is ...
Dromen dat het lichtje zal komen.
't Lichtje gloeit zo zacht in de donkere nacht

Vier kaarsjes op de adventskrans:
Vier lichtpuntjes in de eerste klas

- ★ De stralende oogjes van de kinderen als ze hun eerste toon uit hun fluit floten.
- ★ De geestdrift waarmee de eerste-klassers de kastanjes in groepjes van vier leggen en dan nog wel drie groepjes van vier kastanjes hebben.
- ★ "Juf, dit is het leukste wat ik al in mijn leven gedaan heb!" nat- in -nat schilderen, een tekenoefening.
- ★ De adembenemende, luisterende, dromende, beeldende stilte als juf een verhaal vertelt.

Deze lichtjes ...en nog heel veel andere lichtpuntjes gloeien in de eerste klas.

Juf Annemie

Ik word blij van voetballen

Kes (derde klas)

Mijn 'lichtje' is momenteel mijn dochtertje Renée. Ook al vraagt het prille moederschap wel wat extra energie, haar glimlach en verwondering laden mijn batterij meteen weer op.

Ook zullen er de komende weken weer een 40-tal grote 'lichtballonnen' hangen boven het De Coninckplein. Ze zijn ontworpen door verschillende kunstenaars en geven warmte aan de buurt waar ik woon.

Kristien Hermans

essentiële daad
iedere koude dag
het houtvuur aansteken

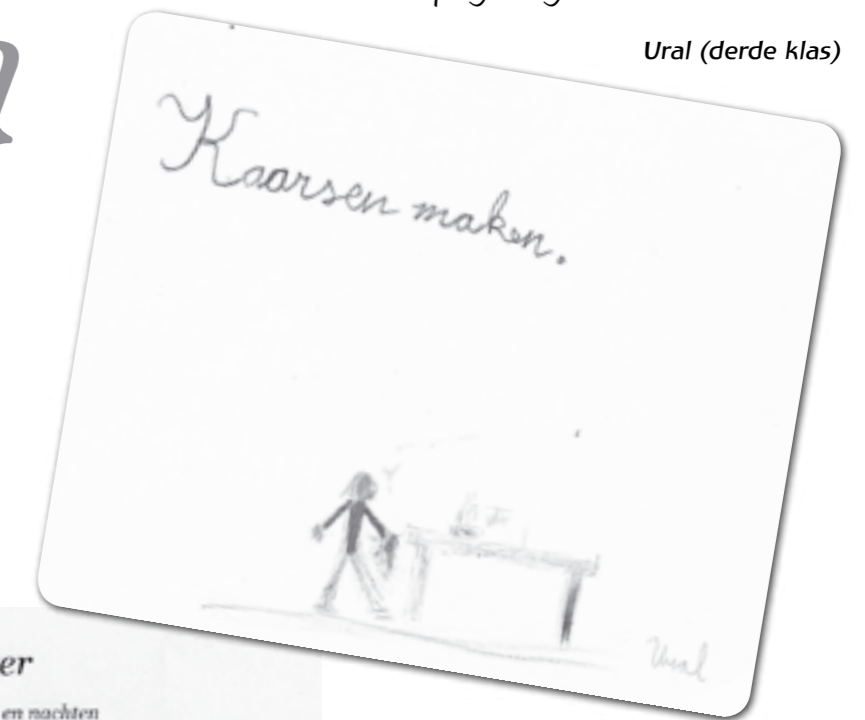
Marie Bollansée

Ik vind het supergezellig om kaarsen te maken

Ural (derde klas)

Verdwijnen in
een boek en tijd en
ruimte vergeten

Tsjébbe (tiende klas)

De winter

Donkere koude dagen en nachten
Met in de vroege morgen
Ijssterretjes op de ramen
Warm onder de dekens
Genietend van de vallende sneeuw
De woeste wind die door de bomen blaast
En zo de sneeuwvlokjes mooi verspreidt.

Knusheid van brandende kaarsjes
De geur van een nieuwe start
Niets is voor mij dan te veel
Op de bank zitten met een zijde zachte wollen dekens
En met een lekkere warme chocolademelk in men handen
En aan mijn zij mijn vriendje.
Kan hier zo van genieten.

Laat de sneeuwkonink het land maar binnen komen

Voetstappen zijn doorgedrongen in de sneeuwwoeg.
Het zijn veel voetstappen
Voetstappen van vele mensen die genieten van het nieuwe seizoen.

De kou slaat toe
Koude oortjes en rode neuzen zijn als eerste het slachtoffer.
Kinderen genieten dat ze zich eens kunnen uitleven door sneeuw naar elkaar te kunnen gooien.

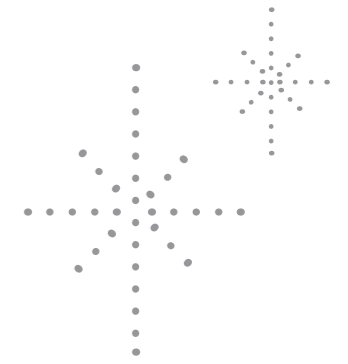
De winter is in het land.

De laatste hand
leggen aan een
chocoladetaart
en er dan naar
kijken

Lisa (twaalfde klas)

LICHT & WARMTE

Hemelkunde (vierde klas)

Het Zenit

- Als we nu maar altijd als we eens altijd maar zouden doorgroeien tot we met ons hoofd aan de hemelboog raken, dan noemen we dat denkbeeldig punt: het zenit.
- Ook het zenit loopt steeds met ons mee, recht boven ons hoofd.

Jaarweging van de zon

N.O. ← 0. → Z.O.
21/6 21/3 22/12
23/9

Z.W. ← N.W. →
22/12 21/3 21/6
23/9

LICHT & WARMTE

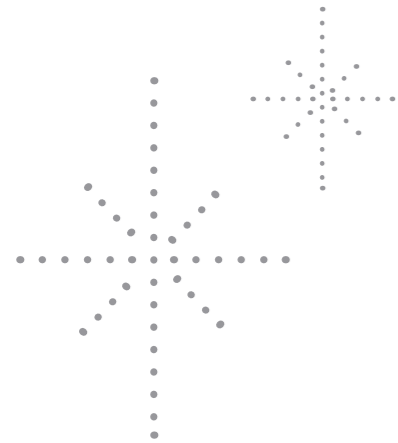
Mijn lichtpuntje is ...

{ Mijn gedachten }

Floor (zevende klas)

{ Knijpclaxons }

Jacob (zevende klas)

{ De vrijheid als je snel fietst op een fiets, sneller dan de auto's en trams }

Amorion (elfde klas)

Een van mijn lichtjes

Deze herfst en nog meer de adventsperiode, brachten in menig opzicht wat moeilijke, zware en onaangename verrassingen met zich mee. Van nature zie ik altijd wel ergens een lichtje in de verte (of in de ogen van m'n moeder, zoals Herman Van Veen en Arno het zingen), maar als zo ongeveer de helft van de kinderen is en je zelf tegen al die kwaaltjes tezamen lijkt te vechten, moet je soms wat harder zoeken naar dat lichtje ...

Nu gebeurt het bijna dagelijks, dat er een peuter van net 3 jaar naar je toekomt om op schoot te zitten. Soms mogen ze met z'n tweeën, elk op een knie.

Maar vorige week kwam uitgerekend het grootste meisje uit de klas, een stevige dame van vijf, die heel zelfstandig is, naar me toe. Ze had, denk ik, nog nooit op schoot bij mij gezeten.

Met haar liefste snoetje, hoofdje een beetje schuin, mooie glimlach, maar tegelijk ook met een smekend trekje om de mond vroeg ze: "Juf, ik zou zo graag ook eens op je schoot zitten...! Mag dat eens???" De afwachtende blik verraadde haar grote verlangen.

Natuurlijk mocht dat!

Nadat ik ze met enige moeite opgetild had, zat ze daar -bijna één minuut- en sprong er toen weer af, waarna ze zich omdraaide en me met een gelukkig gezicht zei: "Juf, op jouw schoot zitten doe ik het allerliefste in de klas!"

Mirjam Roosens

Hartverwarmend recept

In de nasleep van Sinterklaas hebben we vaak wat mandarijntjes over. Worden ze een beetje slap of zijn ze inmiddels wat minder populair geworden bij je huisgenoten? Maak er dan dit lekkere receptje mee. Succes verzekerd en de fruitmand is weer leeg!

Ingrediënten

12 mandarijntjes
1 dl Grand Marnier
2 eetlepels suiker
4 bollen ijs
Een kopje gesmolten chocolade
Een paar blaadjes munt

Bereidingswijze

Pers de helft van de mandarijnen.
Warm ze op met suiker en Grand Marnier, schil de andere mandarijnen en pocheer ze. Serveer het soepje met gesmolten chocolade en ijs en munt.

Lichtpuntje

De sneeuw

Peinzend kijk ik uit mijn verdampte venster,
En zie de wereld in rouw.
Kale bomen, met een kleedje aan,
En de lucht is leeg en grouw.

Langzaam verdwijnt het al,
Als een wonder toegedekt;
Zie hoe 't donzen jurkje,
Het duister aan het oog onttrekt.

Peizend kijk ik uit mijn verdampte venster
Naar die wereld van schijn.
Dat het volgende keer,
Weer zo licht en vredig moge zijn.

{ Lezen op mijn kamer }

Kobe, Enya, Maxine en Ellemijn (zevende klas)

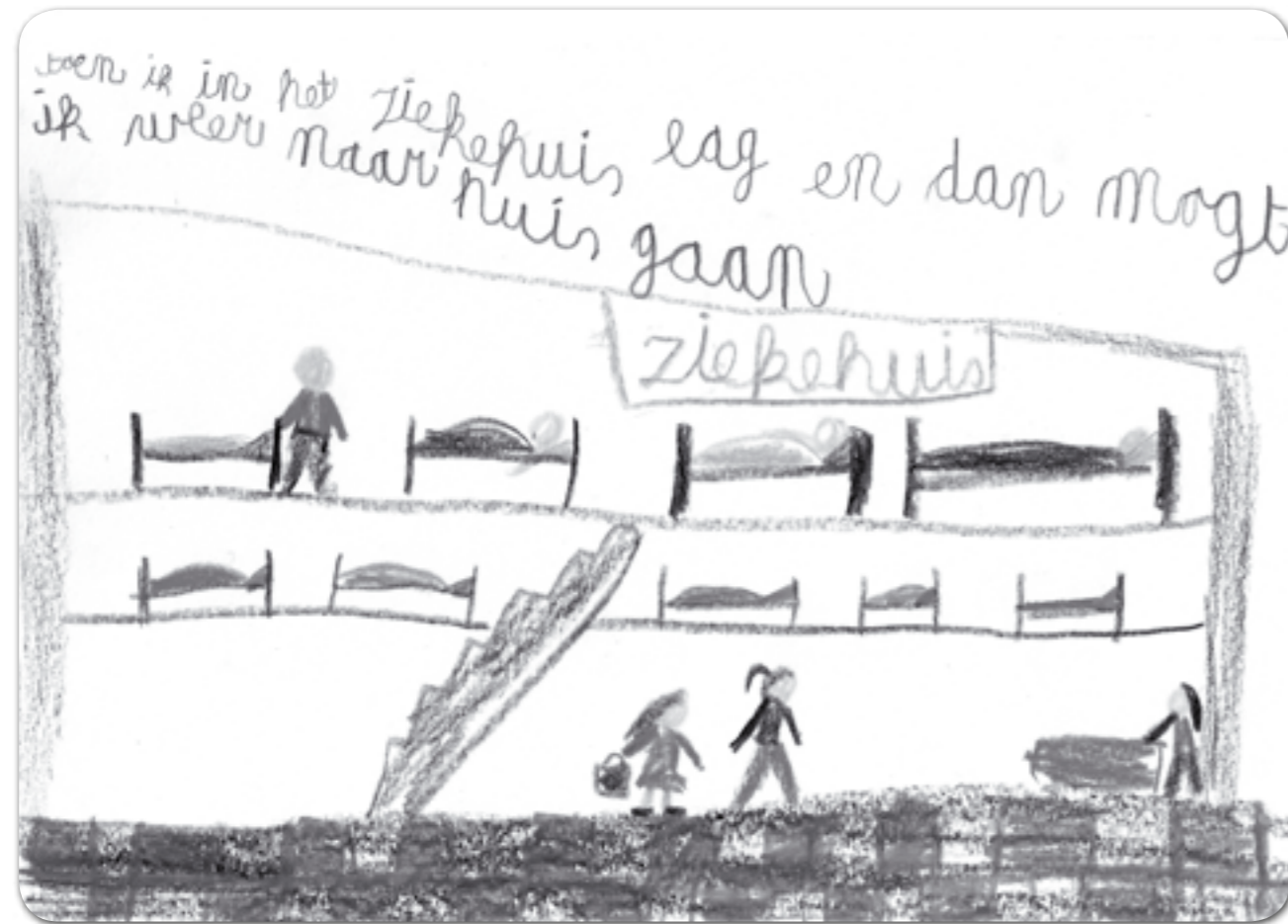
Moet ik het eens sober houden en één lichtpunt uit de zoveel lichten? Neem ik er dan één uit het schoolgebeuren of één van de kinderen, of van mijn vrienden of familie? Is mijn ene lichtpunt de stralende glimlach van mijn dochter als ze eindelijk gaatjes mag laten schieten in haar oren, de ingetogen blijdschap van mijn ene zoon als we langs zo goed als overstroomd gebied hebben gereden om een cavia te gaan halen (die je ook achter de hoek kan kopen) of de trots van mijn andere zoon als hij de derde prijs wint in een fotowedstrijd?

Of is het die avond bij het natafelen dat iedereen iets om ter kleinst op het bord naast de tafel schrijft en niemand ambetant wordt omdat de andere het beter doet, de blinkende ogen van mijn kinderen als de Sint is geweest, een oudleerling tegenkomen die jaren na zijn afstuderen nog steeds die zelf-geweven sjaal draagt, 's avonds in de zetel zitten met een goed boek terwijl de regen tegen de ruiten klettert, verse vijgen plukken in onze eigen tuin, een avond met lekker eten en vrienden waarmee je ongegeneerd jezelf kan zijn, een engel maken voor de kerstbeurs die je met moeite kan afstaan omdat er een klein stukje van je ziel in steekt, wandelen in de sneeuw en beseffen hoe stil de wereld kan zijn als er eens wat minder auto's rond rijden? Of het korte moment van beseffen hoe gelukkig je bent?

Patrícia Roux

LICHT & WARMTE

Pareltjes uit de tweede klas

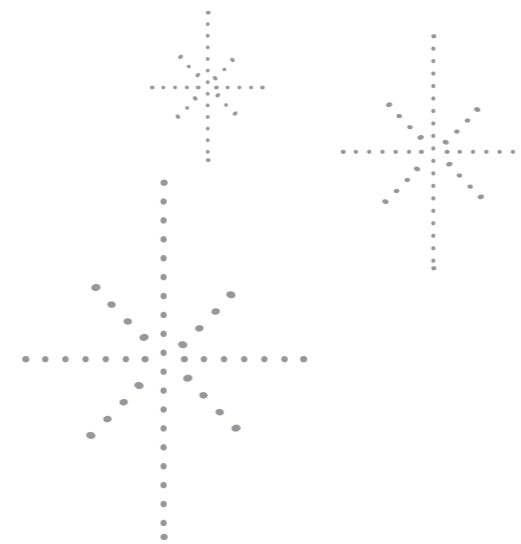

Anthe

{ Het klopje op je schouder van een collega op het moment dat je klas beslist dat het tijd is voor een dansje of lied (waarop je dan maar beslist om simpelweg mee te doen) }

juf Marlies

{ "Juf, het regent sterretjes!" (bij een sneeuwbus) }

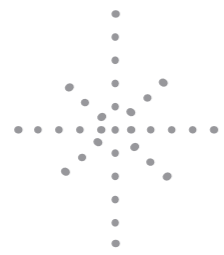

Luna

Ophelia

LICHT & WARMTE

Mijn lichtpuntje is ...

Lichtpuntjes Shine Mayan

Mijn lichtpuntje is mijn beste vriend.
Ik zie hem heel graag...
Hij weet alles over mij en ik alles over hem...
We kunnen over belangrijke, serieuze dingen praten,
en ook over de meest nutloze dingen.
Iklach mij altijd ^{voel} bij hem.
Als er iets is kan ik altijd bij hem terecht.
Hij is een schooljaar naar een ander land,
en hij komt ik begin van de zomervakantie terug.
Senes is mijn lichtpuntje.
Hij heeft een transplantatie moeten ondergaan
en ik ben zeer blij dat hij er nog is.
Eind juni, als hij terug in België is, ben ik
blij :D. Ik ben nu al blij, maar dat is nog iets
anders.

droom
rust
leven
natuur
muziek
speculaaspasta
verduet
troost
genieten!

Maandag kreeg ik mijn punten voor de hertest van wiskunde. Deze keer was het veel beter en ik ben blij dat het harde werk een goed resultaat heeft opgeleverd.

Ward (negende klas)

Net op tijd de bus halen na een megasprint

Ona (negende klas)

LICHT & WARMTE

Vele lichtpuntjes, maar wat is licht?

De twaalfde klas speelt einde dit schooljaar NE FAUST, een nieuwe tekst naar Goethe, waaraan ik momenteel dag en nacht werk. Na dertig jaar Faustperiodes in de 12de klas, waag ik een volledige opvoering van het eerste deel van Faust op basis van een eigen vertaling/bewerking. De ervaring die ik de laatste jaren heb opgedaan bij de vertaling/hertaling van toneelstukken voor de 12de klas - ik denk vooral aan HET VLEES VAN VENETIË op basis van The Merchant of Venice (Shakespeare) en aan AAN DE MOOIE BLAUWE DONAU op basis van Geschichten aus dem Wiener Wald (Ödön von Horvath), maar het spoor leidt verder - heeft mij de moed gegeven om nu dit jaar in juni NE FAUST te introduceren. Aan de opvoeringen op 18/19 juni en hun omkadering wordt reeds voorbereidend denkwerk besteed. Onze bedoeling is om er een feest voor de hele school van te maken. Want dit is geen gewoon toneelstuk, beste mensen. Dit is magie.

Ik zou hier -met een zeker risico- een stuk nu al willen prijsgeven uit de tekst en geef daarmee ineens mijn methode aan. Het stuk dat ik kies draait rond licht. Het gaat om de eerste dialoog tussen de kernpersonages Faust en Mefistofeles. Zij gaan samen een pakt sluiten. Na de ontgoochelende poging om met behulp van magie uit de kooi van zijn bestaan te breken, is Mefistofeles opgedaagd in het bestaan van Faust: eerst in de vorm van een hond die Faust tijdens een wandeling op paasdag plots is komen vergezellen. Toen hij stil in zijn avondlijke kamer zat en zich met de vertaling van de proloog van het Johannesevangelie bezighield, metamorfoseerde zich deze hond in een aantal dieren, steeds groter wordend. Faust probeert deze metamorfose te bedwingen door middel van spreuken en tekens, maar uiteindelijk komt Mefistofeles

tevoorschijn in de gedaante van een reizende student. Faust wil weten wie hij is en neemt de uitdaging van het rollenspel aan: hij gaat hem, zoals gebruikelijk is met nieuwe studenten, eens ondervragen. Waar gaat het gesprek dan over? Wel ja, over licht. Mefistofeles komt met een originele theorie van het licht aanzetten.

Hier komt hij. Verschiet niet, beste lezer, van de taal. Het is vermoedelijk die van uzelf. U bent geen dialectspreker meer, u bent geen echte standaardtaalspreker, u bent net als deze heren een Vlaamse tussentaler. Ze hebben wel metrische vleugels. De spelling volgt de taalkeuze, zoek het maar uit. Het is Goethe.

MEFISTOFELLES (MEFISTO) komt, terwijl de nevel valt, gekleed als een reizende student, van achter de kachel tevoorschijn.

MEFISTO
Waarom zoveel lawaai? Waar kanneke meneer mee helpen?

FAUST
Wast da da in die poedel stak? Niks meer? Ne reizende student? Kschiet in de lach!

MEFISTO
*Bonjour geleerde man!
Ge hebt mij danig laten zweten, seg!*

FAUST
Zegt mij is uwe naam.

MEFISTO
*Voor iemand die zo weinig opheeft me de kracht van twoord, is da een stomme vraag,
Voor iemand die verweg van alle schijn
Alleen maar in het wezen zich verdiept.*

FAUST
*Bijt soort da gij representeert, meneer,
Kunde het wezen gewoonlijk uit de naam aflezen.
Het staat maar al te duidelijk op de etiket
As ge bij voorbeeld vliegengod, bederver, leugenaar heet.
Vooruit, wie zijde gij?*

MEFISTO
*Een stukske van die kracht
Die altijd tkwade intendeert
En toch alleen het goeie produceert.*

FAUST
Wa wilde daar nu weer mee zeggen, gast?

MEFISTO
*Ik ben de geest dien altijd neje zegt.
En kheb gelijk. Want alles wa besta,
Ist zeker en vast ni waart datet besta,
het zou daarom veel beter zijn, as nikske zou bestaan.
Dus alles wa gij zonde, misdaad of vernietiging noemt,
Dus afgekort wa gij het kwade heet,
Da is mijn eiglijk element.*

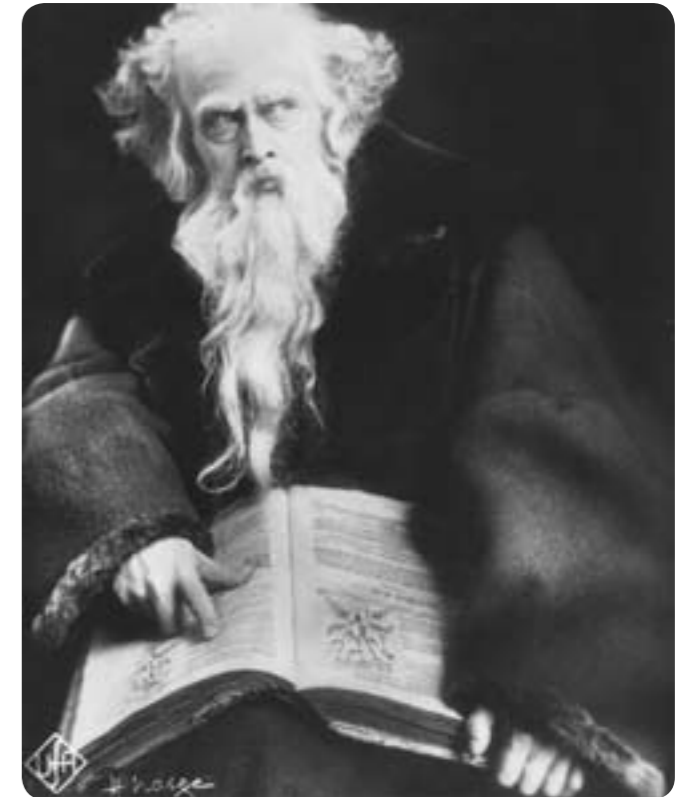
FAUST
*Een stukske noemdu, zegde gij,
En toch staad hier voor mij as een geheel!*

MEFISTO
*Ik ben bescheiden in wak zeg,
Kweet da de mens, die kleine zot,
Zijn eigen meestal houdt voor een geheel,
Awel, kben maar een stukske van een element, da al van int
begin der was, een stukske van de duisternis
Die tlicht ooit heeft gebaard, het pretentieuze licht,
Da achteraf nu over de kwestie strijdt me moeder nacht
Wie dattet teerste was, de rollen omdraait nu en zegt theelal
Da is van mij, en toch mislukket juist daarin,
Want hoeveel het ook probeert en streeft,
Het plakt aan alle dingen vast, het zit gevangen in de stof.
Want uit objecten komt het licht te voorschijn, het maakt
objecten schoon as ter op valt, objecten remmen et op zijne weg.
Dus daarom duurtet hoopke nimmer lang
Datet me elk object kapot, te niet en mee in stukskes ga.*

FAUST
*Nu snappek waar gu aan te houden hebt.
In tgroot bereikte niks,
Dus startte nu maar rap int klein.*

MEFISTO
*Ja, kyeeftoe da kikk daarmee ni veel bereik,
Wa zich te weer stelt tegen tniets,
Het zogenaamde iets, de wereld dus,
Hoeveel da kookk probeer,
Ik krijgjet echt ni klein
Me mijn tsunamis, stormen, bevingen en brand-
De zee, het land zijn toch weer kalim nadien.
En da vervloekte tuig, 't gebroed van dier en mens,
Daartegen ondernemen kund echt niks!
Hoeveel al hebbeek er daarvan begraven, seg!
En altijd circuleert er weer opnieuw vers bloed.
Ge moet ni denken da da stopt. Ge zouter zot van worden!
Uit water, lucht en aarde komen snel
ontelbaar nieuwe kiemen altijd weer te voorschijn,
haddeek ni het vuur voor mij gereserveerd,
dan haddeek godverdomme niks aparts nog voor mijzelf!*

FAUST
*Dus plaatste tegenover het geweld
Van al wa leeft en schept, me iet naar buiten komt,
Uw kouwe duivelsvuist die int verborgene
Zich balt maar tevergeefs.
Begindiets anders, gij vaar zoneke van chaos en geweld!*

Wat hier over het licht gezegd wordt, is merkwaardig. En zeer herkenbaar. Mefistofeles stelt dat de duisternis aan het licht voorafging, dat het licht -eens het er was- de rollen om wilde en wil draaien, maar daarin zal mislukken omdat het licht gebonden is aan de materie, licht heeft materie nodig om te verschijnen, en dus, vermits de materie vervalt en sterfelijk en eindig is, zal ook met de materie ooit het licht weer verdwijnen en er zal -triumf- uiteindelijk terug totale duisternis zijn. Je zou deze materialistische theorie van het licht kunnen sluitend én stuitend vinden. Bestaat licht op zich dan niet? "Licht uit licht", zoals het in de christelijke geloofsbelijdenis heet. Jawel, en Mefistofeles weet dat, maar verzwijgt dat hier omdat hij Fausts brein met materialisme wil verduisteren. In de zogenaamde Proloog in de Hemel, bij het begin van het stuk, verwijt Mefistofeles God dat hij de mens "de schijn van het hemelslicht" gegeven heeft. Hij bedoelt het denken ("Vernunft"). Dat maakt Mefistofeles razend, razend ook van jaloezie. In ons denken, lijkt hij te weten, zit licht en dat licht is een licht dat door het denkproces zelf voortgebracht wordt en steeds groter kan worden. En dat licht is bewustzijnslicht: het heeft geen objecten nodig om er te zijn, om te verschijnen, om zichtbaar te zijn. Het bestaat uit zichzelf en al denkend kunnen we het waarnemen. Het heeft geen dragers meer nodig en is direct bereikbaar voor onze geest. Het is geen metafoor voor het licht, maar de schijn/het schijnen van het hemelslicht zelf. En het is een fantastische gedachte dat het licht in ons uiteindelijk hetzelfde is, dezelfde aard heeft als het licht buiten ons. Het geeft ons de innerlijke zekerheid dat er licht is, ook al is er uiterlijk alleen duisternis. Potentieel is er overal licht.

Wilbert Lambrechts

Chaussette

J'allais chaque jour à la même heure au milieu d'un champ de blé pour regarder les étoiles. Un soir j'ai entendu un bruit : pst, pst ici ! J'ai regardé autour de moi, mais il n'y avait personne.

- Ici en bas !

Tout d'un coup, j'ai vu une petite souris ! Est-ce que je devenais folle ? Ce n'est pas la souris qui parle ?

- Si si, c'est moi la souris, comme tu m'appelles.

Je me suis approchée de la souris, enfin je crois que ce n'était pas vraiment une souris. La souris et moi, nous nous regardions, très étonnées.

- Tu as du fromage ? demanda la souris. J'ai faim !

- Tu parles ? Mais c'est un miracle ! Comment cela ce fait que tu parles petite souris ?

- Hé, cria la souris ! Je ne suis pas une simple souris comme toutes les autres souris !

- C'est vrai que tu ne ressembles pas tout à fait à une simple souris. Tu as des yeux énormes, pas de queue, tu n'as que deux pattes et si je ne me trompe pas, tu as mis des chaussettes. Tu t'appelles comment ?

- Je n'ai pas de nom.

- Bon, alors je t'appellerai Chaussette ! Alors Chaussette, comment se fait-il que tu parles ?

- C'est simplement parce que je suis morte. Je viens de l'au-delà et là tout le monde parle.

- C'est incroyable ce que tu me dis là ! Mais comment se fait-il que je puisse te voir ?

- Avant que je ne te réponde à cette question, tu dois me promettre de ne jamais rien en dire à personne de ce que tu as vu et entendu ! dit Chaussette avec un regard très sérieux.

- Je te le promets ! Depuis un petit temps je t'observais quand tu venais voir les étoiles et je voyais bien que je pouvais te faire confiance. Tu ne peux nous voir que si nous le voulons bien. Tiens je

t'offre ces lunettes, mets-les et tu verras bien pourquoi je te les donne.

- Wauw, c'est magnifique, on est où ? On dirait le paradis !

- Tu peux dire ça, on est dans l'au-delà des animaux ! Enlève les lunettes et tu es de nouveau dans le champ.

- Je n'en crois pas mes yeux !

- J'ai faim. dit Chaussette très doucement.

- Grimpe sur mon épaule, on va à ma maison, tu as bien mérité du fromage. Chaussette mangeait tranquillement son fromage avec beaucoup d'appétit.

- Dring, dring !

- Oui, j'ai compris, il faut se réveiller ! J'ai fait un drôle de rêve cette nuit !

- Quand j'ai voulu éteindre mon réveil sur la table de nuit, j'ai vu soudain les lunettes qui ressemblaient très fort aux lunettes que j'avais reçues de Chaussette dans mon rêve. Mais ce n'était pas un rêve alors ! J'ai couru le plus vite possible au champ de blé et j'ai mis les lunettes pour être sûre que je n'avais pas rêvé. Voilà la preuve, j'étais de nouveau dans l'au-delà des animaux. Je voyais chaussettes et à côté de lui il y avait Kiko !

- Kiko, Kiko c'est moi !

Et j'ai embrassé mon chien adoré qui était mort depuis 2 mois.

D'un coup je me suis souvenue de ce que chaussette avait dit hier : « Tu peux faire un vœu. » Alors j'ai souhaité que Kiko revive. Et c'est ce qui est arrivé !

Marylín Istas
(fiende klas)

Une rencontre entre un animal et moi, geschreven na het lezen van "la rencontre entre le renard et le petit prince", Antoine de Saint Exupéry, Le Petit Prince

Que serais-je sans toi?

Que serais-je sans toi?

Que la face sur les murs

Un homme dont nul ne croit

Que la vie lui est dure

Et qui va à chercher

Le secret de la gloire

Et qui veut s'en aller

Par l'ombre du soir

Et qui se demandera

Que serais-tu sans moi?

Qui inventera une réponse

Que lui-même ne croit pas

Qui regardera le mur

Et enfin l'admettra

Les années seront dures

S'il faut les vivre sans toi

Rafael
(fiende klas)

Een gedicht over Que serais-je sans toi?, geschreven na het beluisteren van het lied: "Que serais-je sans toi?"

Apotheek Sollie

Kasteelpleinstraat 24
2000 Antwerpen

Open van maandag t/m vrijdag
9.00 – 12.30 en 14.00 – 18.30

www.apsollie.be

Brabo Technics

W
A
R
M
T
E
P
O
M
P

Z
O
N
N
E
P
A
N
E
L
E
N

Zonnepanelen + warmtepomp

= GRATIS koelen en verwarmen

Totaal concept voor plaatsing zonnepanelen

Eigen installatiedienst

Hoog kwalitatieve Europese merken

Gratis en vrijblijvend offerte en advies bij u thuis

uw contactpersoon Erik Keppens

Vlaamse Kaai 89 Antwerpen - tel 03/247.89.12 - fax 03/247.89.89

www.brabotechnics.be - erik.keppens@braboimmo.be

ABS

KOPIEERCENTRUM

- printen in kleur tot formaat A0
 - inbinden
 - inktpatronen
 - en nog veel meer ...

meer inlichtingen?

03/216 98 99

abskopie@skynet.be ● www.abskopie.be

Amerikalei 91, ● 2000 Antwerpen